

NASLOV—ADDRESS:
Glasilo K. S. K. Jednote
6117 St. Clair Avenue
Cleveland, Ohio
Telephone: HENDERSON 2912

GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

OFFICIAL ORGAN
OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second Class Matter December 12th, 1922, at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 24th, 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1102, Act of October 2d, 1917. Authorized on May 22nd, 1918.

NO. 16 — STEV. 16

CLEVELAND, O., 21. APRILA (APRIL), 1943

VOLUME XXIX. — LETO XXIX

Joža Likovič:
Aleluja

Jan Plestenjak:
Velikonočni zvonovi so mu zvogili . . .

Zvonovi so se vrnili iz Rima veliki in mali. Svoje bronaste uštice so zopet zgnali, blagoslovljena je bila romarska pot. Sv. Marjetja se je razveselila njihovega prihoda, na Žalostni gori so se odprele line, vaški mežnar se je prebudil, še samček v Bistri se je oglasil. Tudi pri prislojnih bregovih so se pokazali drobni zvončki; veter prizvanja z njimi, čista rosa se blesti na njihovih krilih. V zatišju se družijo piskavki z medenimi grili, brez so razpele čarobne lase, še grbave vrbe ob jarkih so se pomladile.

"Tako dolgčas je, odkar ni zvonov!" je zastokala Rožnikova Mana.

"Se maša se mi zdi prazna, ker nič ne zvoni," je menil Adamovec.

"V peku se bodo cvrli, ki so Bogu posvečene zvonove v torove prelili!" se je jezila Močeradnica. Igalar se je pa muhal, nič ni rekel, nič se ni obregnal, mežniknil je proti grapi in pljuni.

"Glej ga, brezverca!" je posmisila in zazebilo jo je v duši. Igalar ni hodil k maši, praznike in nedelje je zanemarjal; če je bilo dosti dela, je delal, počival pa potem v sredo ali v soboto.

"Cuden je ta človek!" je zmajeval Rožnik. Igalar je pa lezel proti svojemu lazu. Pri Vodniku je živinče zdravil in pri Anžiču je ovco pogledal.

"Zna pa tudi vse ta človek!" je namigmila Mana in gledala na bradatim, od sile širokim in trdno zgnetenim Igalarjem.

"Za zvonove bomo pobirali!" jo je predramil Kamnar. Oči so mu smejale in v obraz se je nekam pomladil, čeprav so mu na glavi kregali ostanki črnih las z belimi.

"Res?" so se ustavili vsi.

"Res, res!"

"Vendar, vendar!" je hlipala Mana in zdelo se ji je, da v zvoniku že pozvanajo novi zvonovi.

"Sram nas bi bilo lahko, podružničarji se nam že smejojo!" je razsodil Rožnik.

"Za zvonove se moramo pobrigati, to je pa res!" se je zavzemal Mačeradnik.

Tiste dni sta ključarja nabrala po vsej fari, potrkala pri gruntarjih in pri bajtarjih in vsakde je primaknil za zvonove, kolikor je pač mogel.

"Naj bo, pet smrek bom dal za zvonove!" je zastokal še Žmigovec, ki mu ga ni bilo v dejetih farah podobnega skopuh.

Gospod ostane do štirih doma; prebiral bo časnike in kadil dišeče smodke. Nato odide na važen razgovor, iz Belgrada pride odličen politik. V klubu se bodo pretresale važne, neodložljive zadeve. Večerja bo to-rej pozno, morda komaj ob desetih. Toda pohiteti je treba z obilno peko in raznim prazničnim jedili. Pripraviti je treba mrzlo omako za jutrišnje kosi-lo in bogve, kaj še.

Tudi Anica hiti: krožniki se kopičijo, poleg njih pa sladkobne misli na dom nad Bregom. V mestu so se razmajali zvonovi, radosten in svečan je njih spv. Ljudje se nabirajo po ulicah, brezskrbni govorji in vesela voščila se čujejo. Zenske hitijo od blagoslova.

"Poglejte jo! Pa naj še kdo pravi, da tako zvonjenje ni lepo, ha, ha!" se je zarežal Igalar; ključarja sta se izmužnila skozi vrata, vedela sta, da se Igalar ne da omehčati. Trma je

(Dalej na 2. strani)

Velikonočni zvonovi

Zvonovi oj velikonočni, spet čuli bomo glas vaš mili, ko boste svetu dan Vstajenja Gospoda našega znanili.

V deželi svobode tu, naši, nam praznik ta že spet znanite, k Vstajenju v cerkev ljudstvo verno le glasno kličite, vabite!

K Vstajenju v cerkev pa rojake zvonovi v stari domovini ta čas ne bodo vabi vabite!

Sovražnik kruti hramov božijh požgal je mnogo, uničil sela — Na Cvetno že nedeljo — žalost za ljudstvo tam se je začela!

Zato pa vi, zvonovi naši velikonočni bolj donite, Sloveniji in svetu vsemu svobode dan in mir znanite!

Da mir svetovni v kratkem času zavladal bi po zemlji celi! Presrečni z vami — "Aleluja!" "Hosana!" — takrat bomo peli.

Zvonovi vsi velikonočni v imenu našem že pozdrave: bojevnikom še Strica Sama donite tukaj in — v daljave!

Ivan Zupan.

Anica služi že tretjo pomlad pri mestni družini, kjer opravlja težja gospodinjska dela. Gospod je mogočen ravnatelj, gospa je tudi silno visoka. Anica se pokorava starejši, debe lušni kuhanici Marički, ta občuje z gospo preko brhke hišne Slavke. Razlika mora biti tudi pri poslih. Anica je pri pomijah, Marička se vrti v svetli ku hinji, Slavka pa v sobah in pri sprejemaju gostov. Ob petkih odpravlja tudi berače . . . Anica spi v vlažni čumnati poleg kopalnice, kuhanica in hišna imate lepo spalnico na vrt.

Danes je velika sobota. Mali ljudje se postijo, tudi gospoda obeduje bolj pozno. Anica mora uren pospravljati ostanke jedi, pomivati krožnike in čistiti žlice in drugo jedilno drobnarjo, ki se nabere in umaže pri jedi. Gospa in hčerki gredo takoj po drugi uri z doma. Malo bodo pogledale procesije, nunske, morda tudi stolno, pri kateri se naberejo mladi uradniki. Pod večer pa snideo v kavarni Emona, kjer so dogovorjene s prijetno družbo . . .

Gospod ostane do štirih doma; prebiral bo časnike in kadil dišeče smodke. Nato odide na važen razgovor, iz Belgrada pride odličen politik. V klubu se bodo pretresale važne, neodložljive zadeve. Večerja bo to-rej pozno, morda komaj ob desetih. Toda pohiteti je treba z obilno peko in raznim prazničnim jedili. Pripraviti je treba mrzlo omako za jutrišnje kosi-lo in bogve, kaj še.

"Sam ne bom vzdržal!" se je pridružil. Sinovi in hčere so se mu kujali in se ga izogibali. "Oženil se bom!" je rencal in kar ustrasil se je svojih sivih las, skozi katere se je svetlikala pleša.

Nekam nerodno mu je bilo in zvonovi so mu očitali in mu udarjali na srce, ki pa je bilo gluho. Odkar mu je bila žena umrla, se je čutil zapuščenega; kdaj pa kdaj se je pomudil na njenem grobu in vselej se mu je zdelo, da sliši iz groba njen glas: "Za božjo voljo, ne bodi tak!"

"Sam ne bom vzdržal!" se je pridružil. Sinovi in hčere so se mu kujali in se ga izogibali. "Oženil se bom!" je rencal in kar ustrasil se je svojih sivih las, skozi katere se je svetlikala pleša.

Tiste dni je zvonilo v dobraski fari kot za stavno. Igalar se je pa odpravil k poroki — v sosednjo faro.

"Sram ga je!" je menil Rožnik.

"Cerkveno se bo pa le oženil!" je zamoljala Mana in kar lahko ji je bilo pri duši.

"Stara se, pa se je spremeni. Bog ga že še ni zavrgel!" je povzpel Rožnik in zaskrbljen proti Igalarjevi domaciji.

Streha je rebra kazala in nekaj oken je bilo zamašenih s cujanjami, ker so se šipe pobile.

"Nevesta je zanj pa le premlada. Slabo govore o njej, ni prida ni! Jej, jej!" je zajavila Mana in sama ni vedela, zakaj se ji je Igalar tako zmilil.

"Igalar, Igalar, ti se boš še za jezik ugriznil!" sta ga opominjala ključarja. Igalar se je smerjal, po stezi nad hišo pa je ubito pozvanjalo; Čada se je vračala s pašo in za njo telice, junice, junčki in ovce.

"Poglejte jo! Pa naj še kdo pravi, da tako zvonjenje ni lepo, ha, ha!" se je zarežal Igalar; ključarja sta se izmužnila skozi vrata, vedela sta, da se Igalar ne da omehčati. Trma je

(Dalej na 2. strani)

"Tisti dnevi pred veliko nočjo so bili mrzli in po grapi je le žalo še za ped snega in v koles-

Moji mladostni spomini na Veliko noč

Odkritja na velikonočni dan

Pueblo, Colo.—Vsako leto pred velikonočnimi prazniki v novi domovini, se v duhu spominjam nikdar pozabljenih in priljubljenih praznikov v vasi Podabar v naši Struški dolini. Predstavljam si, kako smo se vsi vesili prihajajočega praznika Gospodovega vstajenja.

Naša vas, kakor tudi sosedne vasi Rapplevo, Tržič, Paka, Prečnik, Prelipca, Kolenča vas, Podtiskovec, Četeš in Tisovec. Te navedene vasi spadajo v farno cerkev, v kateri je patron sv. Avguštin. Od moje vasi smo imeli do tja 15 minut hoda in vas Tisovec pa dobro uro. Pa ta razdalja nas ni prav nič ovira.

Pot v cerkev je bila za nas mladež nekaj prav malenkostnega, polna romantične, kolikor je more umeti otroška duša. Posebno težko smo pričakovali Velike sobote. Ta dan smo moral po ukazu očeta in matere, okoli hiše in na vrtu vse počistiti in pomesti, v proslavo prihoda največjega praznika v letu, Velike noči ali vstajenja Zveličarjevega.

Imeli smo navado, da smo nekateri šli že na Veliki petek po cerkvah k ččenju sv. Kríža, katerega smo z vso pobožnostjo poljubovali. Pri naši hiši je imel oče svojo obrt, je določil, da je šla vsa družina na Veliko soboto popoldne v cerkev.

To vam je bilo veselja za otroke, ko nam je vsem za praznike kupil novo obleko in obuv, da smo se drugi dan lahko postavili med občinstvom. Bili smo tudi ponosni na našega očeta in seveda tudi na mater, ker so za nas otroke lepo skrbeli in za vso družino, ker je toliko žrtvoval za nas.

Za Veliko noč smo opravili tudi versko dolžnost, spoved in sv. obhajilo. Potem so nas še vprašali, če imamo dovolj oblike. Pa spregovorj starejša sestra, da ji naj kupijo ruto, ker da je ta že dve leti starata. Pa so vse štiri sestre v trgovino in kupile vsaka dve ruti.

Potem so omenili, da pojdem vsi skupaj k vstajenju k sv. Avguštinu. To je bilo nekaj veličastnega. V naših srednjih se pojavila vesela zavest in posnosno smo korakali za banderom fare sv. Avguštinu v Strugah, ki je bilo, mislim, najlepše. Imelo je štiri droge za nosilce, ostala so pa imela po dva ali en sam drog. Pa tudi najbolj "zavber" fantje iz teh vasi so ga nosili.

Velika sobota je šla v zaton, nastopila je Velika nedelja, ali vstajenje našega Odrešenika. Točno ob šestih zjutraj se je začela "pomikati procesija. In skozi 30 let je vsak večer molil, da bi še kdaj srečno zagledal domačo faro in pomolil pred olтарjem farnega patrona.

"To je za zvonove!" je ogovoril župnika in mu izročil šop bankovcev, da je gospoda iznenadil.

"Da bi nebesa milost izprosi la Igalarju!" je izjecljal Amerikanec Tone, ki ga v vseh 30 letih nobena smrt ni tako presunila.

Velikonočna nedelja ni samo dan, ko odkriva marsikdo izmed nas prve sreči pomlad, temveč tudi dan odkritij prav velikega sloga. Tako so nemirni svetovni mornarji baš na ta dan napravili tri velika zemljepisna odkritja, izmed katerih so dve ovekovečili celo z imenom Velike noči. Florida, ki so jo oči belokrtev prvi videle na ta dan, namreč ne pomeni na kratko "dežela cvetja," kakor po večini mislimo in kar bi ji bilo v ostalem tudi zasluženo ime, temveč "dežela Velike nedelje," ki se imenuje v španščini Pase na del Florida.

Na ta dan, leta 1512 ali 1513 — to se ne da več ugotoviti — je nekdaj Kolumbov podčastnik Ponce de Leon prvi postavil svojo nogu na ta čudoviti polotok, ki je sicer že pred tem krstom imel svoje ime, namreč Bimini. Pod tem imenom so ga poznali španski pustolovci vsaj iz fantastičnih pripovedi, ki so vedele med drugim poročati, da izvira tam studenec, ki daje človeku večno mladost.

In velikonočna dežela Floride je v resnicu izpolnila, kar so si ljudi obetali o pravljivočnosti "otoka" Bimini. Ni izpolnila teh obetov sicer Ponceju de Leonu, pa čeprav je svojemu kralju poročal, da je res odkril "studenc mladost," da se je njegova žena Dolores kopala v njem in da se mu vidi, od tedaj mlajša. Obljuba se je izpolnila šele nekoliko stoletij pozneje, ko so Američani napodili Spance z njihovim slabim gospodarstvom iz dežela in so jo potem smotreno pretvorili v največjo deželo potniškega življenja in luksusa na zemlji. Danes je za neštete ljudi v resnicu vir mladosti, kajti v tej deželi vlada večni junij, poletja niso nikoli vroča kakor pri nas, zime niso nikoli hladnejše od naših binčoških dni. Pri tem pa so v Florida nikakor dežela samo za milijonarje, kakor bi bilo sklepali iz pretiranih poročil o oben razkošnih kopališčih Miami in Palm Beach.

Vsako zimo prihaja tam skoraj milijon ljudi s skromnejšimi denarnicami, da si odpocijejo v večnem soncu in večnem zelenju nešteti njenih letovskih krajev, ki delajo za to se zorno posebno reklamo pod geslonom: "Pridite, in ne boste živeli dražje, kot doma."

Tudi druga dežela, ki so jo odkrili na Veliko nedeljo nosi svoje ime po njej. To je slovenski Velikonočno otok, ki leži v najoddaljenejšem in najbolj samotnem delu Tihega oceana. Domacini so ga imenovali prej Rapanu in prav za prav ni posebno velika "dežela." Je to le majhen otok, ki ima komaj 118 kilometrov površine, nekoliko 500 metrov visokih hribov in daner steje 250 prebivalcev. Toda nekdo je živel na tem otoku bilo 10,000 ali celo 20,000 oseb. Ponašale so se s posebno kulturno in bohotni tropski gozdovi ter vrtovi so pokrivali zemljo, ki danes nima drevesa, ki molči in ki se ne more ponosati s svobodnimi ljudmi, kajti ves

(Dalej na 2. strani)

ALELUJA

Nadzajevanje s 1 strani
Anica se živo spomni doma, kjer pripravljajo sedaj legend. Ni razkošen in bogat! Rožičeva potica, domače meso, malo pirovov, vse je skromno, a znešeno z ljubem in skrbjo. Kako lepo je sedaj doma! Nebo se sveti, barje se pari v lahni prigrevicu, sonce se ne zmeni za drobne oblačke, ki so zaostali za Srobotnikom. Popoldansko tisočino dramijo podružnični zvonovi. Zapoznele gospodinje hitijo s poslednjimi pripravami. Morda je treba še jerbas okrasiti s svilenim papirjem, morda manjka nepogrešljiva dišava!

Mrkunov komi stoji pred prodajalno, lepo žvižga in ponuja pražilko. Švigej je ustavil žago, hlapci se zbirajo na dvorišču in čakajo, da jim izplača dñino. Nekateri še odmetavajo žaganje, italški vozniki se žurijo domov. Pri Borovnici pomivajo dekleta javorjevo posodo, da se bo svetila v kuhinji, kakor bi bila prevlečena s srebrno-belo peno. Danes mora biti vse počedeno, človek, žival, dom, dvorišče...

Vse se pripravlja na Vstajenje. Se Rožmanov kovač je vrzel kladivo pod naklo, obriral sajaste brke in polil žerjavico. Tudi mlin na Izvirku se je ustavil, počasno klokotanje nerodnih koles je zamrlo, voda se prosti odteka skozi dvignjeno zatvornico. Mlinar zadovoljno presteva priskoparjene merice. Kmetice iz strme paške rebri so prišle poslednjikrat po vodo. Za dva praznika jo morajo nastesti, za človeka in žival.

Do železnic bodo počivale dvakrat, naprej pa za vsako skalo. Škafi so težki, pot postaja neznansko strma! Za vsak požirek vode kane potna kaplja s čela...

Anica vneto misli, urno pomicava posodo, krožniki ji kar letijo iz rok. Kolikokrat se je tudi ona pehala po rebri s škafom vode na glavi. Pa je priletela pomladanska sapa preko mahu in razpljuskala polovicu vode v škafu! Še enkrat je morala na Izvir, vrabci so se ji smejalji v robidinci...

Visoko v rebri, sredi skalovitega brega stoji rodna hišica. Domek je boren in premajhen za vse. Skozi nizko okence ni mogla posijati srca za troje mladih ljudi, komaj da se jim je nasmehnilo večerno sonce, ko se je skrilo za božjo gnado onostran barja. Tako je šel starejši brat Joželj v liske šume, kjer je pred davnimi leti strlo očeta. Na železnici ni našel dela, kramparjev je itak preveč. Potem je morala tudi ona zapustiti tesni domek. Bilo je sicer težko, ko se je poslavljala od matere. Vendar jo je mikalo življenje v mestu. Nič več se ne bo potikala v vročini med skalovjem in nabirala brinje, nič več ne bo hodila po žernando k Pristavcu za male denarje in luštrekov krop. V mestu bo nosila ozke čeveljčke in svileno ruto. Doma je ostala starejša sestra Urša; malo neodra je in pegastega obraza, takih ne marajo pri mestni gozdovi.

Anica se je nehote zdržala in se ozrla na kuhanico, ki se je brigala za peko. Komaj ji je sproti znašala sveže posodo. V mestu so vnovič udarili zvonovi, sedaj še bolj mogočno in veličastno, kakor da hočejo razsutiti mrzlo skalovje božjega groba. Zvoki godbe so se prikradli od nekod, ulica je živahnježa zavalovala...

Prazniki v mestu so nekam puščobni, brez osvežujočega čara in priproste lepote. Posebno za malega človeka in posle! Anici se je zahotel domačije. Sedaj napravljajo doma žegen, okna so odprli, mizo so pogrnili. Kakor nekoč! Urša bo postavila jerbas na prag, nov prtiček se bleči na njem. Nato bo zrla dolgi sosedovim, kdaj

se bodo spustila dekleta od hiše. S pisanimi jerbasi na glavi, belim predpašnikom, kopkom piskavčkov na prsih in redčimi lici!

Vsa reber se bo zganila, od vase hiše bo steklo deklet, fantje se bodo zbirali na križpoti. Paški mešnar bo pognal zvonove, vsa vsa bo zadržala po blagoslovu in sreči. Košček zadowoljstva in miru se bo naselel v slehernem arcu. Pastirji vijejo vrbove piščalke, živine je odpravljena. Stari očanci se zbirajo pri železniškem mostu ter modrujejo, kdo bo letos nosil bandero. Znova se oglašajo zvonovi, vedno bolj silno, vedno bolj ubrano. Vstali Zvelični boj objel z ranjenimi rokami svet, velike in male. Odsvit njegovega poveličanja bo obšjal-tudi revna in pozabljeni srca, ki se trudijo po tuhij službah. Tudi v njihovih dušah bo odjeknil slavoslov:

Aleluja! Kristus je vstal!

V

MLADOSTNI SPOMINI

Nadzajevanje s 1 strani

prički so se oglašali. Prišedši domov, so oče pripomnili: "Le-po smo izpolnili Veliko noč, le glejte, da boste vsa leta vašega življenja tako izpolnjevali, kakor smo danes. Nikar tega ne pozabite."

Potem so nam mati napravili dobro južino. Najprej kuhanje olupke pomešane s kašo.

Potem so nam mati razdelili, da se

ta jed imenuje "aleluja."

Jed je bila okusna in ko smo bili s

tem gotovi, nam je oče nareza-

domače šunke in želodca, klobas

in potice. To je bilo v resnici

lepo družinsko in prav gotovo

po božji volji. Nato so mati

razdelili pirhe, vsakemu podva,

jaz, ker sem bil starejši v družini, sem dobil tri in eno oranžno povrhu. Kako ponosno sem

se oziral pri mizi po mojih se-

strah, da imam malo več pri hi-

ši, ker sem starejši.

Po večerji smo še malo po-kramljali, kako na lep način smo praznovali in velikonočne praznike tisto leto in zeleni smo si, da bi še več takih praznovali. Toda usoda je vse drugače odločila. Moj oče so se preselili na drugi svet leta 1914, že 29 let jih krije gomila in praznuje Veliko noč onkrat groba.

In Ti, draga mama, ki si me

zibala v zibelki in pestovala,

nikdar ne bosta pozabljeni, do

zadnje kaplje krvi, ko nam bo

sreča prenehalo biti, vedno bomo

mislili na vaju in Bog daj, da

je snidemo v nebesih!

Sedaj pa končam te moje spomine in želim KSKJ veliko novih in zvestih članov. Vsem bralecem in bralkam Glasila pozdrav in pa ljubo združevanje.

John Mesojedec,
48-letni član dr. št. 7 KSKJ

V

ODKRITJA NA VELIKO-NOČNI DAN

Nadzajevanje s 1 strani

otok ima v najemu neka čilska družba, ki ga je obljudila s svojimi čredami in pastirji. Edino nekoliko sto čudnih, kamenitih stvorov govori še o nekdanjem sijaju tega konca sveta.

Ti kameniti orjaki so otoku v ostalem s svojo skrivnostjo, ki bo pač nikoli razodeta, priskrbeli svetovno slavo. Sicer žive baje še nekateri stari domačini, ki bi vedeli o kamnitih idolini nekaj povedati in razložiti do neke mere prastaro pisanovo, ki jo je ustvarilo ljudstvo Rapunicev, a bržkone bo umrl še zadnji izmed teh prebivalcev, preden bo mogla znanost zvedeti kaj določnega o uganki njihove dežele in njihovih skrivnostnih prednikov, o katerih ne ve ničesar povedati, kdo so bili in od kdo so prišli. Posebnost Velikonočnega otoka je, da so odkrili na njem edino "pisavo Južnega morja," kar jih pozajmo. Maloštevilne table s temi napisimi, ki so se še ohranile (kajti večino so odkritelji v slepem uničevalnem besu se-igali), predstavljajo neprecen-

ljiv kulturni dokument in to kulturni dokument in to tem bolj, ker je v zadnjih letih uspel, da so bistvo teh napisov uganili in zvedeli iz njih podatke o najbolj čudni veri, kar jih je kdaj bilo na svetu.

Najčarobnejše odkritje Velike noči pa se je primerilo gotovo tedaj, ko so Anglezi zagledali prvič udovite obrise najbolj krasnega izmed vseh otokov, otoka Ottabettija, o katerem je sanjarilo vse 17. stoletje, ki je videlo v njem otok zemeljskega paradiža, otok ljubezni, "Novo Kitero." Danes se ta otok imenuje Tahiti in ga proslavljajo kot najlepši in najbolj zdravi izmed otokov Tihega oceana. Vsi njegovi opisi govore o pravljčni deželi in najbolj nežnih barv, mehkih ljudi, cvetličnega vonja, šumenja palm, idiličnih pesmi in tropskega žara.

Ti opisi pa tudi ne pozabijo povedati, da tudi tukaj ni neškaljena srca doma, če pogledaš stvar pobliže. Kuga, bojni nemiri so udarili prvotno prebivalstvo, ki je začelo sprva počasi, potem hitro izumirati. Ljudje so se začeli postiti na peplenico, prejšnji dan pa je bilo praznik veselja. Ker so takrat ljudje neznanško radi imeli veliko praznikov, so se peplični predprazniki raztegnili na vse dni in a z a, tako da so iz pustne noči nastali trije postni dnevi.

Ljudje so se začeli postiti na peplenico, prejšnji dan pa je bilo praznik veselja. Ker so takrat ljudje neznanško radi imeli veliko praznikov, so se peplični predprazniki raztegnili na vse dni in a z a, tako da so iz pustne noči nastali trije postni dnevi.

Večja množina mesa pred začetkom posta je ustrezala uživanju blagoslovljenega mesa (gnjati) na koncu posta. V starih obredih beremo, da je bilo v navadi, da so ljudje v krogu svojcev ali prijateljev jedljagnje, ki je bilo prej blagoslovljeno. Ker je pa to dišalo po judovski legi, so to navado kasneje odpravili in so začeli uživati o veliki noči blagoslovljeno gnjat—kakor je še zdaj v navadi.

LJUBEZNI BOG TRPI

Dva tisoč skoraj let od takrat je minilo,

ko se nebo globoko k zemlji je sklonilo,

ljubezen do zemljanov je do dna izlilo

na Golgoto, da revo ljudstev bi pokrilo.

Zabilisnila bila je takrat luč v Judeji,

iz skromne hišice v neznatni Galileji.

Sijala ljudstvu božjemu je v vsej milobi,

da v soncu bi odreklo greha se gnilobi.

Pljuvali Vanj so izvoljeni Njegovi;

"Na križ, na križ!" kričali v besnosti so novi.

Nad zemljo križ, zasmehovan je Bog ljubezni,

odprt, glej, srce in v tla se svet pogrezni.

Pa narodi so vedno dalje križ tesali,

sovraštva, grehe za ljubezen mu dajali,

raztegnil sramoten križ čez vso Evropo,

še dalje; mi pa gledamo vse to le topo.

Sovražnik žebje Vanj vsak dan zabi je besno

in s peklom vsak dan znova sklepa zvezdo tesno.

Medtem ko v svet, da ni Boga oznanja,

se Vanj, "ki sploh ga ni," z besnostjo zaganja.

Hitimo križu z vso ljubezni naproti,

pomagajmo nositi Bogu ga na poti,

pogumno, po dolini solz do večnih dalj —

na ustih s pesmijo: Živi naj Kristus Kralj!

Anica Weiss.

V

POZNA VELIKA NOČ

Velika noč bo letos 25. aprila, to je na najpoznejši datum, na katerega more "pasti" ta praznik. Cerkveni koncil, ki se je leta 825 vrnil v Nici, je določil, da se mora vsakokratno Velika noč obhajati prvo nedeljo po prvi polni lunii, ki sledi pomladnemu ekvinociju ali enakonočju. Ekvinočij je takrat, ko sta dan in noč enako dolga, kar je

zgodilo leta 1800. V tem času pa je bila samo enkrat Velika noč 25. aprila, namreč leta 1886. V tekočem stoletju bo samo enkrat 25. aprila, namreč letos, potem pa nikdar več. Šele v letu 2038 bo Velika noč spet tako pozno kot letos.

V

OREHOVA POTICA

Mamica skrbna je zopet vesela, dobro potico orehovo dela, sinu za pŕhe bo isto poslala, zraven pa pisemce lepo pisala.

Bilo ob času je tem tudi lani, sin njen edini, ljubeči in vdani bil še doma je, ko žegen je pekla —

v tanku zdaj vozi se iz trdega jekla.

Da, ko dospela tja bo ta potica, rada bi videla Frankova lica, rezal, ko vžival bo njeno darilo, mislil na mater bo drago in milo.

Ivan Zupan.

DRUŠTVENA HAZMANILA

DRUŠTVO SV. JURIJA, ST. 3, JOLIET, ILL.

Uradno se naznana vsem članom in članicam našega društva sklep zadnje seje, da bomo imeli skupno velikonočno spoved dne 24. aprila, skupno sv. obhajilo pa na Veliko noč, dne 25. aprila med sv. mašo ob šestih. To se tiče tudi naših članic, zato ste vabljene k udeležbi skupnega sv. obhajila.

Dalje poročam, da se je predsednik našega društva brat John Nemeč Jr. ponesrečil v tovarni Universal Steel Co. Zlomil si je nogo nad stopalom; sedaj se nahaja v Mercy Hospital v Pittsburghu, Pa., drugo nadstropje, zapadna stran, število 264. Clani so prošeni, da ga ob prilikl obiščete. Želimo mu, da bi kmalu okrevl.

Pozdrav,

Frank Primozich, tajnik.

V

DRUŠTVO SV. JOŽEFA, ST. 57, BROOKLYN, N. Y.

Prihodnja seja našega društva se bo vrnila v soboto, 1

**DRUŠTVO SV. ANE, ST. 127,
WAUKEGAN, ILL.**

Razne društvene vesti

Zopet smo vsled smrti izgubili eno izmed naših mladih članic, sestro Ano Opeka, rojeno Link, staro 35 let, ki je umrla dne 4. aprila in o kateri je bilo tudi v našem Glasilu že zadnji teden poročano. Tukaj zavuča žaljučega moža Michaela, dva sinkota, štiri brate in dve sestri.

Pokojnica je bila rojena v South Chicagu, Ill. Pogreb se je vršil dne 9. aprila ob veliki udeležbi članic in občinstva v dokaz, da je bila prerano umrla dobro znana v naši naselbini; vse jo obžaluje vsled tako nagnje smrti.

Počivaj v miru božjem ne-pozabljena nam sestra! Na zopetno svodenje nad zvezdami! Iskreno sožalje vsem žaljučim preostalim sorodnikom.

Važno! Vse naše članice naj si dobro zapomnijo, da bomo imele prihodnjo sejo za ta mesec v sredo, dne 28. aprila zvečer ob 7:30. Isto smo preložile vsle Velike noči, potem bodo iste zopet po starem, vsako četrto nedeljo v mesecu.

Dalje naznanjam, da je odšla v službo Strica Sama naša sestra Miss Helen Grimsic kot registrirana bolničarka. To je prva članica našega društva v tej važni službi; želimo ji največ upeha in srečno vrnitev domov.

Pri nedavnih kampanji je naše društvo za Ameriški Rdeči križ darovalo \$25, kar je zelo potrebno, da se tej dobredelni organizaciji pomaga.

Ne pozabite torej prihodnje seje dne 28. aprila zvečer!

Blagoslovljene velikonočne praznike želimo vsem našim članicam in vsem članstvu Jednote. S pozdravom,

Frances Tercek, tajnica.

—V—

**DRUŠTVO SV. ANE, ST. 139,
LA SALLE, ILL.**

Naznanjam vsem našim članicam, da bomo imele skupno sv obhajilo na velikonočno nedeljo med prvo sv. mašo ob petih zjutraj. Prošene ste torej, da se udeležite v velikem številu in da s tem opravite svojo verko, oziroma velikonočno dolžnost.

V bolnišnici se sedaj zdravijo sestre Louise Močilar in Dorothy Kastigar, kjer so srečno prestale operacijo, naša podpredsednica Jennie Gnidovec, ki je bila zadnjih šest tednov v bolnišnici, se zdravi sedaj doma, sestra Jennie Bruder je pa še vedno v neki bolnišnici v Rochester, Minn. Želimo ji, da bi se kmalu vrnila domov. Naša sestra Theresa Besal se je pri padcu na stopnicah ponešrečila in se zdravi doma. Vsem bolnicam želimo zopetno ljubo zdravje. Članicam priporočam, da jih kaj obiščete, bodite veseli in Bogu hvaležne, da ste zdrave!

Naša prihodnja seja se vrši v nedeljo, 9. maja; udeležujte sej bolj številno, prosim vas. Blagoslovljene velikonočne praznike želimo vsem skupaj.

Anna Klopčič, tajnica.

—V—

**DRUŠTVO MARIJE MAGDALENE, ST. 162, CLEVELAND,
OHIO**

Članicam društva se tem potom naznanjam, da ker je ta mesec 25. nedelja, se bo torej pobiral asesment na Veliko soboto, 24. aprila v spodnjih prostorih stare Šole sv. Vida med 6. in 8. uro zvečer.

Opozarja se VSE, ki še niste poravnale asesmenta, da grotov to storite v soboto, 24. aprila, da ne pride na suspendacijsko listo.

Vsemu članstvu želim prav zavodljive velikonočne praznike! Pozdrav,

Marija Hočevar, tajnica.

—V—

**DRUŠTVO SV. MIHALJA,
BRO 163, PITTSBURGH, PA.**

S ovim javljam članstvu na-

šega društva nekoliko točka u pojasnilo, osobito onim, koji ne polazi s jednico:

1.) Bila je naša dužnost po vjeri katoličkoj in pravilom KSKJ, da imali smo 3. i 4. aprila društveno ispovijed i sv. prčest; pak sam opazio, da nekoji niste bili prisutni na istotu požnosti. Ste li bili prije, ili pak niste bili? Stoga vas opominjam, da svoju dužnost obavite čim prije, i mi donesite spovedne listke (cedulje) kada bude ispovijed obavili.

Toda ravno ta raj letnega časa ima pa tudi svojo slabost, kajti kaj rade se klatijo v tem času vsakovrstne bolezni, da marsikoga položa na postelj ali ga celo preselijo v večnost.

Tako je zadnje dni tudi mene bolezanj držala v postelji nekaj dni. "Ubogi bolniki," sem vzdihovala v gledala na uro, ko se je kazalec neznanca počasi pomikal od črtice do črtice, v takem položaju bolnik šteje: "Tega ni, onega ni." Pozabljen, osamljen premišljuje in računa, koliko dni še, pa zlezem iz postelje (kdor je tako srečen), to jim vrnem, tudi oni bodo skusili stanje bolnikovo. Zopet šteje dobre in zveste prijatelje, da se ga je spomnil z obiskom, oni z drobno sočutno kartico, zopet drugi s šopkom duhetečih rož, o kako to blagodejno vpliva na bolnika. Društveni bratje in sestre, ovo uvažajte i dužnost obavite!

2.) Nekoliko članov me je pitalo o svome dugu još od deprese, kad je Jednota posuvala. Dodjite k meni i nekoliko budete mogli platičati, pak vam budem povedal.

3.) Isto kako sam opomenil za prometu certifikata klase A. B. u klasu C. D. E. itd., učište o čim prije, jer bude za vas bolje dok uovi časi bolji.

4.) Moram spomenuti, da su članovi vrlo dobrí s uplačivanjem asesmenta, a još nekojni ste zaboravni to, kaj ne bi smeli učiniti, nego misliti, da društvo je prvo i prva pomoč u nesreči.

5.) Na prošloj sjednici članstvo zaključilo da opet društvo kupi za \$1,000 ratnih bondova (War Bonds), i tako budemo sada imali ovih bondova u svoti \$4,000. Posem toga priljivo napredujemo, i to vam mora biti ponos i dika, da ste dobrí težaki i gospodari. Tako moramo još bolje delati, jer stara poslovica kaže: "Po željezu se fuče, dok je vruče!"

Sada svemu našemu članstvu oba oddelka čestitam sretan uskrni blagdan ili Aleluju! Bog vas živi! Sa pozdravom,

Matt Brozenič, tajnik.

—V—

**DRUŠTVO KRISTUSA KRALJA, ST. 226, CLEVELAND,
OHIO**

S tem opozarjam vse člane in članice našega društva, da izvršite pravočasno svojo letošnjo versko ali velikonočno dolžnost. Ko bo treba duhovnemu vodji Jednote poslati tozadovno poročilo, bom strogo na to pazila.

Velikonočna doba se konča na praznik sv. Trojice, torej pozor!

Kdor morda še nima spovedna listka, ga lahko dobri pri meni. S pozdravom,

Angela Mencin, tajnica,
1173 E. 61st St.

—V—

DOPISI

POMLADANSKI OBČUTKI IN RAZOČARANJE

Jennie Ozbolt, Barberton, O.

Kako zaželen, radosten in opevan je ravno ta letni čas! Pesniki in pisatelji opisujejo v verzah lepoto in krasoto pomlad; vse se je veseli, ker narava se zbuja in vstaja v novo življenje.

Otroci komaj čakajo, da so končane šolske ure, da si zunaj napolnijo pljuča s svežim zrakom ter tako dajo zadoščenje s v o j i m razposajenim čutom otroške narave. Stare mamice in očanci radi lezejo ven na toplo pomladansko sonce, da celo psiček in mucka komaj čakata, da se odpro v rata, da hitro smukneti na prost. Ptički veselo letajo z drevesa na drevo, s slamico v klučku, kjer iščejo primerenega prostorčka, da si spletajo gnezdo. Zgodne polemadne cvetke, tulipani, zvončki in drugi boječe stezajo glavice iz zemlje; jeli je odšla zimska burja in sneg v svoj briog,

APOSTOLIC DELEGATION
3339 Massachusetts Ave. N. W.
Washington, D. C.

No. 353/40 March 26, 1943

"Rt. Rev. Msgr. Geo. J. Casey,
"Chancellor,

"719 N. Wabash Ave.,
"Chicago, Ill.

"Rt. Rev. and dear Msgr:

"I have received your letter of March 23, 1943, enclosing the two checks, one for \$1,000 for Mass intentions, and the other for \$430.53 for relief.

da smejo tudi one pokazati svoje nove klobučke.

Drevesni popki še samo čakajo ugodnega sončka, da raztegne svojo novo zeleno odejo preko golih vej. Dih pomladni veje tako prijetno, da človeka kar oživi ali pomladni, da bi, ako bi noge ne bile tako nekorne, zdirjal med razposajeno mladež ter se z njimi igral. O blažena mladost!

Toda ravno ta raj letnega časa ima pa tudi svojo slabost, kajti kaj rade se klatijo v tem času vsakovrstne bolezni, da marsikoga položa na postelj ali ga celo preselijo v večnost.

Tako je zadnje dni tudi mene bolezanj držala v postelji nekaj dni. "Ubogi bolniki," sem vzdihovala v gledala na uro, ko se je kazalec neznanca počasi pomikal od črtice do črtice, v takem položaju bolnik šteje: "Tega ni, onega ni."

Pozabljen, osamljen premišljuje in računa, koliko dni še, pa zlezem iz postelje (kdor je tako srečen), to jim vrnem, tudi oni bodo skusili stanje bolnikovo. Zopet šteje dobre in zveste prijatelje, da se ga je spomnil z obiskom, oni z drobno sočutno kartico, zopet drugi s šopkom duhetečih rož, o kako to blagodejno vpliva na bolnika. Društveni bratje in sestre, ovo uvažajte i dužnost obavite!

3.) Nekoliko članov me je pitalo o svome dugu još od deprese, kad je Jednota posuvala. Dodjite k meni i nekoliko budete mogli platičati, pak vam budem povedal.

4.) Moram spomenuti, da su članovi vrlo dobrí s uplačivanjem asesmenta, a još nekojni ste zaboravni to, kaj ne bi smeli učiniti, nego misliti, da društvo je prvo i prva pomoč u nesreči.

5.) Na prošloj sjednici članstvo zaključilo da opet društvo kupi za \$1,000 ratnih bondova (War Bonds), i tako budemo sada imali ovih bondova u svoti \$4,000. Posem toga priljivo napredujemo, i to vam mora biti ponos i dika, da ste dobrí težaki i gospodari. Tako moramo još bolje delati, jer stara poslovica kaže: "Po željezu se fuče, dok je vruče!"

Tako in enako sem premišljala one dni v postelji, pa zbrni telefon, nekorno počasi lezem k telefonu, vzdignem slušalo: "Western Union Telegram." —"Frank Pojo (starejši) na 631 E. 185th St., Cleveland, O., umrl danes zjutraj, pogreb v tork ob pol deveti uri dopoldne." Nisem mogla verjeti besedam, prosila sem uradnico, naj ponovno preberi brzavko in ponovila je isto.

Nekaj me je streslo po vsem životu, bila sem zelo razočarana te žalostne vesti. Naslonim glavo v dlani in sama s seboj govorim. Umrl je mož, kakor je itak premalo. Škoda Te je, Frank! Mnogokrat smo se oglašili v njegovih hiši, in bil je vedno prijazen, njegova šegava natura je marsikga kisel obraz spremeniла v smehljaj. Bil je dober soprog in skrben ter pravičen oče svojim otrokom. Imel je neštečo prijateljev, koji ga bodo gotovo težko pogrešali.

Nekaj me je streslo po vsem životu, bila sem zelo razočarana te žalostne vesti. Naslonim glavo v dlani in sama s seboj govorim. Umrl je mož, kakor je itak premalo. Škoda Te je, Frank! Mnogokrat smo se oglašili v njegovih hiši, in bil je vedno prijazen, njegova šegava natura je marsikga kisel obraz spremeniła v smehljaj. Bil je dober soprog in skrben ter pravičen oče svojim otrokom. Imel je neštečo prijateljev, koji ga bodo gotovo težko pogrešali.

Nekaj me je streslo po vsem životu, bila sem zelo razočarana te žalostne vesti. Naslonim glavo v dlani in sama s seboj govorim. Umrl je mož, kakor je itak premalo. Škoda Te je, Frank! Mnogokrat smo se oglašili v njegovih hiši, in bil je vedno prijazen, njegova šegava natura je marsikga kisel obraz spremeniła v smehljaj. Bil je dober soprog in skrben ter pravičen oče svojim otrokom. Imel je neštečo prijateljev, koji ga bodo gotovo težko pogrešali.

Nekaj me je streslo po vsem životu, bila sem zelo razočarana te žalostne vesti. Naslonim glavo v dlani in sama s seboj govorim. Umrl je mož, kakor je itak premalo. Škoda Te je, Frank! Mnogokrat smo se oglašili v njegovih hiši, in bil je vedno prijazen, njegova šegava natura je marsikga kisel obraz spremeniła v smehljaj. Bil je dober soprog in skrben ter pravičen oče svojim otrokom. Imel je neštečo prijateljev, koji ga bodo gotovo težko pogrešali.

Nekaj me je streslo po vsem životu, bila sem zelo razočarana te žalostne vesti. Naslonim glavo v dlani in sama s seboj govorim. Umrl je mož, kakor je itak premalo. Škoda Te je, Frank! Mnogokrat smo se oglašili v njegovih hiši, in bil je vedno prijazen, njegova šegava natura je marsikga kisel obraz spremeniła v smehljaj. Bil je dober soprog in skrben ter pravičen oče svojim otrokom. Imel je neštečo prijateljev, koji ga bodo gotovo težko pogrešali.

Nekaj me je streslo po vsem životu, bila sem zelo razočarana te žalostne vesti. Naslonim glavo v dlani in sama s seboj govorim. Umrl je mož, kakor je itak premalo. Škoda Te je, Frank! Mnogokrat smo se oglašili v njegovih hiši, in bil je vedno prijazen, njegova šegava natura je marsikga kisel obraz spremeniła v smehljaj. Bil je dober soprog in skrben ter pravičen oče svojim otrokom. Imel je neštečo prijateljev, koji ga bodo gotovo težko pogrešali.

Nekaj me je streslo po vsem životu, bila sem zelo razočarana te žalostne vesti. Naslonim glavo v dlani in sama s seboj govorim. Umrl je mož, kakor je itak premalo. Škoda Te je, Frank! Mnogokrat smo se oglašili v njegovih hiši, in bil je vedno prijazen, njegova šegava natura je marsikga kisel obraz spremeniła v smehljaj. Bil je dober soprog in skrben ter pravičen oče svojim otrokom. Imel je neštečo prijateljev, koji ga bodo gotovo težko pogrešali.

Nekaj me je streslo po vsem životu, bila sem zelo razočarana te žalostne vesti. Naslonim glavo v dlani in sama s seboj govorim. Umrl je mož, kakor je itak premalo. Škoda Te je, Frank! Mnogokrat smo se oglašili v njegovih hiši, in bil je vedno prijazen, njegova šegava natura je marsikga kisel obraz spremeniła v smehljaj. Bil je dober soprog in skrben ter pravičen oče svojim otrokom. Imel je neštečo prijateljev, koji ga bodo gotovo težko pogrešali.

Nekaj me je streslo po vsem životu, bila sem zelo razočarana te žalostne vesti. Naslonim glavo v dlani in sama s seboj govorim. Umrl je mož, kakor je itak premalo. Škoda Te je, Frank! Mnogokrat smo se oglašili v njegovih hiši, in bil je vedno prijazen, njegova šegava natura je marsikga kisel obraz spremeniła v smehljaj. Bil je dober soprog in skrben ter pravičen oče svojim otrokom. Imel je neštečo prijateljev, koji ga bodo gotovo te

"GLASILOK S. K. JEDNOTE"

Družba vesko sveto

Lestnica Kraljevo-Slovene Katoličke Budovce v Združenih državah ameriških

UNIVERZITETO IN UPRAVNIŠTVO

6117 ST. CLAIR AVENUE

CLEVELAND, OHIO.

Vsi rokopis in oglaševanje bili v našem uradu najposnajte do sobote opredeljene
na prichoditev v Slovenski nastopnega tedna.

Naročilnik:

\$0.84

Za člane na leto..... \$2.00
Za nečlane na Ameriko..... \$3.00
Za Kanado in inozemstvo..... \$3.00OFFICIAL ORGAN OF AND PUBLISHED BY
THE GRAND CARNIVAL SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U. S. A.
In the interest of the Order

Issued every Wednesday

OFFICE: 6117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND, OHIO
Phone: Henderon 8912

Terms of subscription:

\$0.84

For members, yearly..... \$2.00
For nonmembers in U. S. A..... \$3.00
Foreign Countries..... \$3.00

83

MUČENIŠTVO SLOVENIJE

Raymond Gram Swing, najpoznejši ameriški radijski komentator, katerega slušateljstvo cenijo na 20 milijonov, je posvetil leta 6. aprila večji del svojega programa žrtvam v borbam v naši domovini. Njegovo predavanje prinašamo v celoti:

Od vseh narodov, ki prislušujejo grmenju vojne v Afriki in silovitom zračnim napadom zavezniških na Nemčijo in Italijo, je narod Jugoslavije zagotovo oni, ki najbolj napenja ušeja in zadržuje sapo, da bi bolje sledil.

Danes je druga obletnica nemškega napada na Jugoslavijo. V teh dveh letih je moral ta dežela prenašati izkušnje barbarskega izjemnega, laškega in madžarskega roka, ki presegajo vse, kar se nam poroča iz najbolj krvavih stoletij preteklosti... Seveda nepotrebitno je, in brez haska, listati po katalogih divjaštva in potem reči: res je, da je strašno na Poljskem, toda še hujše je v Sloveniji in v Srbiji. Nikdo ne bo oporekal, da poročila o mesarjenju in o zverstvih, tudi ako so na primeren način potrjena in avtentična, niso niti dobro niti prikladno gradivo za radio oddaje. Toda če je stvar grozna, je obenem tudi neizbežna, in dejstvo, da naše tekoče zgodovine, ki bo nujno vplivalo na oblikovanje zgodovine v bodočnosti.

Lahko je poročati in navesti suhe statistične podatke o tem, kaj se je pripetilo v Sloveniji. Izredno dostojna mala zemlja je bila Slovenija, s svojima dvema milijonom prebivalcev, tako miroljubna kakor le katerakoli dežela v Evropi. Del si je prisvojila Nemčija, a del Italija. Hitler je kar na kratko ukazal, da je treba nemški del germanizirati.

Petinosemdeset tisoč oseb je bilo odgnanih v ozemlja osišča in njihove domove prevzeti od Nemcev. Nadaljnih 31,000 je bilo izgnanih v Srbijo, a 8,000 otrok so ugrabili njihovim staršem in jih razposlali v neznane kraje. Nadaljnih 38,000 je kar na lepem izginilo in danes mora niti enega od njih ni več med živimi. Preko tega pa cenijo, da je bilo še 18,000 moških odgnanih na prisilno delo in 8,000 zaprtih v koncentracijska taborišča, 2,000 ubitih v takozvanih borbi proti komunistom v 8,000 deklet s silo odvedenih in odpostnih neznano kam.

Med temi, ki so izginili, se nahajajo seveda vse znameniteje osebnosti na vseh poljih—vse kar so mogli poloviti na slovenskih tleh. Talcii, ki so bili pomorjeni kot taki, na podlagi odločitve vojaških oblasti, štejejo 1,500 oseb.

Račun nam pokaže, da je bila v nemškem delu Slovenije ena oseba od petih ali ubita, ali pa odvedena proč, v suženstvo. Onemu delu Slovenije, ki je bil zaseden od Italijanov, se ni godilo nič boljše. Enaintrideset tisoč moških so poslali v deportacijo, 3,000 jih je bilo ubitih v takozvanih borbi proti guerrilcem, skoraj 1,800 talcev je bilo ustreljenih in 650 je bilo umorjenih od tajnih italijan-

Prav lahko je mogoče, da leži ravno Jugoslavija na črti, po kateri bodo korakali zavezniški v Evropi. In ti neustrašeni sinovi in hčere Jugoslavije, katere so bili s svojo krutostjo sami pognali v oboroženi upor, postajajo zanje vsak dan hujša grožnja.

O prilik obletnice napada na Jugoslavijo, se mi vidi najprimernejše naglašati, da je ta dežela, ravno tako kakor Grčija, dala svoj doprinos zavezniški stvari že zelo zgodaj in brez računa na kakšne materialne dividende iz te duševne investicije. Dobro pa je tudi, da se spominjam dejstva, da nobena dežela ni bila tako zverinsko in sistematično izropana in trpinčena in plamenov hrabrosti, ki tam gore, ne hrani nobena pomoci od zunaj—niti v našem današnjem svetu ali kdajkoli prej. Ako bi bilo mogoče take ljudi, kakor so Jugoslovani, potekati in jim s kolom vtepsi pohevnost... bi bil Hitler morda res uspel ustvariti v svoji evropski trdnjavni neke vrste zedinjeno Evropo in tako dosegci zmag. Toda stvar je taka, da on sicer drži trdnjava, a v njej tudi ljudstva, v katerih vratko globoko sovraštvo do tiranije, kakor ga svet še nikdar ni poznal.

"G. N."

Otrok na cesti

Na cestnem križišču je stal otrok. Stiskal se je k zidu, da ne bi bil ljudem napotni. Veliki je iztezel, toda le malo. Kadar je segel v žep in mu vrgel novec. Kadar je bilo malo ljudi, je pel. Čuden, presunljiv je bil njegov glas. Težko ga je

pozabil, kdor ga je čul. Nekoč, ko je bil že pozen večer, in je le še malo ljudi zašlo v našo ulico, sem videl stražnika, ki je stal pri njem in ga nekaj izpravljal. Jokaje, pretrgano mu je otrok odgovarjal.

"Kaj je?" sem se vmešal v njun pogovor.

Italijanski vojaški administracija je ravno tako brezobzirna kakor nemška.

Mussolini nam je izjavil v mesecu juliju v Gorici, da bo ravnal s Slovenci po načelu zakona rimskih imperatorjev, ki je zahteval umrtitev vseh mož premaganih sovražnih plemen.

Pokolj Srbov, izvršeni od Madžarov od mesta do mesta in od vasi do vasi, in trpinčenja,

ki so jih zgrešili, so stvari, ki so že znane. Ravn tako tudi razmere v koncentracijskih ta-

boriščih.

Stražnik je zapisal nekaj besed, potem pa je bilo zanj vse opravljen. Drugi dan so časniki prinesli ganljivo zgodbo.

Bilo je pač pomladni, ko postanejo dobre, zanimive novice vodude redke in je treba porabititi vse, kar pride pod roke. Takale je bila ta zgodba:

Očeta je vzela na Soči italijanska granata tisti dan, ko se je vrnil z dopusta. Spomladi je bilo. Jeseni je žena rodila. Brez denarja je bila in troje lačnih otrok je imela. Misliла je, da bodo vsi pomrli od lakote, toda ljudje so se jih usmilili in jim dali jesti.

Ko je vstala s porodne postelje, je moralna ves dan delati kakor črna živila. Vojne je bilo konec in izgubila je še podporo. Otrioci pa so rasli. Obleči jih je bilo treba v jih nahraniti. Delala je od jutra do večera in še v noč.

Bolezen je prišla v hišo. Najstarejši—sedem let mu je bilo takrat—je legal in ni več vstal. Preveč iztraden je bil, da bi se bil mogel pozdraviti. Za zdravilnik ni imela denarja. Prej je spala vsaj po nekaj ur, zdaj pa je tudi te prebedela in predmalabola ob otrokovim postelj.

Otroka so odnesli. Ni jokala. Rešen je bil in ona tudi. Preveč je bilo že trpljenje, da bi bila mogla misliti na solze. Leta so jih vuela. Le mora je ostala in jo grizla.

Pospavljala je po hišah, delala na vrtovih, na njivah. Tukrat je bilo drugemu osem let.

Nekoč je o dšel od doma. Kam? Nihče ni vedel, nihče ga ni mogel najti. Kdo ve, kam ga je zaneslo? Kakor bi se bil v tukrat, je izginil.

Ni jokala. Delati je bilo treba in pri delu ni joka.

Najmlajši, Benjamin, je rasil. Hodil je z njo. Ko je plela na njivah, je letal za metulji, ko je ribala po hišah hodnik, je gledal skozi okna v daljave. Tako lepe so se mu zdele in takoj yabljive. Kolikokrat je rekla mati sama pri sebi:

"Bog ve, kaj ga žene. Prav tak je, kakor je bil drugi. Ista kri. Ali je nekaj ciganskega v njem? Tudi drugi je sanjaril v daljave: morda ga je potem kri premamilia in je šel bog ve kam. Morda je šel nekam prav daleč. Morda je srečen in se vrne..."

Kakor pajčevina so se ji razprezale misli. Ko jih je bilo preveč, jih je udušila. Toda vrnile so se nove, ko ga je spet videla, kako sanjarji ob oknu.

"Vsač ti mi ostani!" mu je rekla. Ni je razumel. Premlad je bil še. Takrat mu je bilo šest let. Še v šolo ni hodil.

Jeseni, ko je dobil knjige in tablico, je mati že kašljala. Čutila je, kako ji je nezdana pošast pije kri. Kapljio za kapljijo. Vsak dan več, in krvrje je šla moč. Kaj ji je bilo prej troje nadstropij! Zdaj je le še s tem zavile prileza do vrha in celo je pokrival mrzel pot.

On pa je hodil v šolo. Ni viden krvavih sledov po tleh, ni viden kapelj krv, ki jih je mati skrivala v robe.

Nekega jutra se je odpravil v šolo. Tedaj je mati iznenada sredi sobe omahnila in zdrknila na stol.

"Ostanji doma, Benjamin," mu je velela.

"Zakaj ne bi šel v šolo? Ta ko lepo je tam."

"Ostanji, mama je bolna. Hudoo je bolna..."

Ni vedel, kaj je bolezen. Ni viden, kako je umiral najstarejši.

Ostat je. In potem še drugi dan in še tretji.

Mati je polečevala. Časih je malo vstala, da se je privlečla k ognjišču in kaj skuhalo. Potem pa tudi kuhati ni bilo več kaj. Lakota je široko odprta oči.

"Mama, lačen sem..."

"Se skorje kruha ni pri hiši, Benjamin, moj najmlajši. Še dinarja nimava, da bi si ga kupila."

"Kaj bova kar lačna?"

Ni mu odgovorila.

Drugo jutro ga je poslala na ulico.

"K zidu se stisni in prosi denarja. Pesmice poj..."

"Pesmice? Kakšne pesmice Saj jih ne znam."

In naučila ga je pesmic o pojavu, o rožah, o soncu.

Potem je hodil otrok pet na ulico. Težko ga je pozabil, kdor ga je čul. Noge so mu primrzla k ledenu tlu. Roka mu je drhtela, vsa rdeča je bila od mraza. Prosila je. Takò malo jih je bilo, ki bi jo bili videli. Se dosti manj tistih, ki bi segli v žep.

In potem je prišel človek, ki ga je okradel.

Vsak dan sem šel mimo njega. Vsak dan sem videl prosečno roko. Potem ga pa nekoga dne ni bilo več.

Bog ve, kam ga je zaneslo. Morda mu je umrla mati, morda se je potem spet zbudila v njem kri, da je šel še on, Benjamin, najmlajši, v svet za drugim.

Opomba! Louis je sin poznane Stefančičeve družine iz 200.

Ostajam vaša hvaležna prijateljica:

Frances Petkovič,
404 So. Santa Fe Ave.

(Adv.)

Vojak se zahvaljuje

Enkrat v januarju je naročilo društvo sv. Cirila in Metoda št. 191 KSKJ sv. mašo za srečno vrnitev članov vojakov iz vojne. Mrs. Matilda Ropret, tajnica društva, je prejela te dni sledče pismo od enega vojakov:

"Draga Mrs. Ropret!

Zelo mi je žal, da nisem imel prej prilike, da bi izrazil svojo hvaležnost Vam in članstvu za krasno duhovno pomoč nam fantom, ki smo v armadi. Ko sem zvedel o tem, sem bil zelo srečen.

Nahajam se na nekem otoku v južnem Pacifiku. Radi stroge cenzure pa ne morem pisati vsega, kar bi rad. Upam pa, da bom v bližnji bodočnosti lahko pisal dolgo in zanimivo pismo.

Nahajam se na nekem otoku v južnem Pacifiku. Radi stroge cenzure pa ne morem pisati vsega, kar bi rad. Upam pa, da bom v bližnji bodočnosti lahko pisal dolgo in zanimivo pismo.

Zeljam Vam in vsem članom veselje velikonočne praznike. Upam in molim, da bi bili zoper kmalu skupaj. Pričakujem od Vas in od članstva kakuge sporobičila ter ostajam Vam vdani

Pfc. Louis V. Stefancic
A. S. N. 35322130
164th Q. M. Co. Aviation
6th Service Group

APO 502, c/o Postmaster
San Francisco, Calif.

(Opomba! Louis je sin poznane Stefančičeve družine iz 200.

ceste, ki ima v armadi še dva druga sinova, Stanleya in Johna).

DEJSTVA, KATERIH NE SMEMO POZABITI

(O separatem miru z Italijo)

Skrbni moramo zato, da bo Italija prisiljena odpovedati se slovenskih pokrajin, ki so postale po prvi svetovni vojni del Italije.

Italija si je prisvojila te slovenske kraje na podlagi tajne pogodbe, sklenjene dne 26. aprila 1915 v Londonu med Francijo, Anglijo in Italijo. Woodrow Wilson je na Versailleski mirovni konferenci odklonil to pogodbo in ni hotel priznati njene veljavnosti, ter energično protestiral proti temu, da se izroči Italiji 500,000 Slovencev in 200,000 Hrvatov. Sovjetska Rusija ter nasilne okupacije ni nikdar priznala, ker na mirovni konferenci ni bilo njenih delegatov.

S svojim vstopom v vojno ob strani Nemčije, je Italija končno veljavno zaigrala svoje dvomljive pravice, izvirajoče iz tajnega londonskega pakta.

Vzvodni del Italije, v katerem žive Slovenci in Hrvati, mora zoper postati del Jugoslavije.

Poleg tega pa je bilo ravnanje fašističnih oblasti napram tem slovenskih manjšinam takoj kruto, da bi že same po sebi upopastile vsako pravico Italije do teh vzhodnih pokrajin.

K. S. K.

JEDNOTE

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila, 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.

GLAVNI URAD: 351-353 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.

Telefon v glavnem uradu: Joliet 5448; stanovanja glavnega tajnika 9448.

Od ustanovitve do 28. februarja, 1943 znača skupna izplačana podpora \$5,660,968.

Solenostnost 127,24%

G L A V N I O D B O R N I K I

Častni predsednik: FRANKE OPEKA, North Chicago, Ill.

Glavni predsednik: JOHN GERM, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.

Prvi podpredsednik: JOHN ZEFRAZ, 2728 W. 15th St., Chicago, Ill.

Drugi podpredsednik: MATH PAVLAKOVICH, 4715 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.

Treći podpredsednik: JOSEPH LEKSAN, 196-22nd St., N. W., Barberon, O.

Cetrti podpredsednik: MIKE CERKOVNIK, P. O. Box 297, Elly, Minn.

Peta podpredsednica: JOHANA MOHAR, 1138 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.

Sestri podpredsednica: GEORGE PAVLAKOVICH, 4672 Pearl St., Denver, Colo.

Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomočni tajnik: LOUIS ŽELEZNICKAR, 251 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Glavni plagnajnik: MATT F. SLANA, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Duhovni vodja: REV. MATH BUTALA, 416 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Vrhovni zdravnik: DR. JOSEPH URSICH, 1901 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

N A D Z O R N I O D B O R

Predsednik: GEORGE J. BRINCE, 512 Adams Ave., Eveleth, Minn.

Prva nadzornica: MARY E. POLUTINIC, 1711 E. 30th St., Lorain, O.

Drugi nadzornik: FRANK LOKAR, 1552 Hawthorne St., Pittsburgh, Pa.

Treći nadzornik: JOHN PEZDIRTZ, 14904 Pepper Ave., Cleveland, O.

Cetrti nadzornik: MARY HOCHVAR, 2124 Miller Ave., Cleveland, O.

P I N A N O N I O D B O R

Predsednik: JOHN GERM, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.

Tajnik: JOSIP ZALAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Prvi odbornik: FRANK J. GOSPODARICH, 300 Ruby St., Joliet, Ill.

Drugi odbornik: MARTIN SHUKLE, 811 Avenue A, Eveleth, Minn.

Treći odbornik: RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkinsburg, Pa.

Cetrti odbornik: GEORGE G. BRINCE, 716 Jones St., Eveleth, Minn.

P O R O T N I O D B O R

Predsednik: JOHN DECHMAN, 1102 Jancey St., Pittsburgh, Pa.

Prva porotnica: MARY KOSMERL, 117-5th St., S. W., Chisholm, Minn.

Drugi porotnik: JOSEPH RUSS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo.

Treći porotnik: JOHN OBLAK, 215 W. Walker St., Milwaukee, Wis.

Cetrti porotnik: JOHN TERSELICH, 1847 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Peti porotnik: JOHN BEVEC, Alexander Ave., Strabane, Pa.

Sestri porotnik: LUKA MATAJICH, 2324 E. 10th St., South Chicago, Ill.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

VODJA ATLETIKE

JOSEPH ZORC, 1045 Wadsworth Ave., North Chicago, Ill.

NAČELNIČA MLADIINSKE IN ŽENSKE AKTIVNOSTI

JEAN M. TEZAK, 457 Indiana St., Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote, naj se pošljajo na glavnega tajnika JOSIPA ZALARJA, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopise, društvene vesti, razna naznanka, oglase in narocilno pa na GLASILLO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

VELIKONOČNO VOŠČILO GL. ODBORA

IMENU vseh glavnih odbornikov in odbornic naše Jednote, tako tudi v svojem imenu voščim tem potom vsem odborom naših krajevnih društev in vsemu Jednotinemu članstvu prav iskrene in blagoslovljene velikonočne praznike. Dal Bog, da bi jih vsi v zdravju in zadovoljnosti obhajali; dal pa tudi ljubi Bog, da bi sedanja vojna kmalu ponehala s popolno zmago Amerike in njenih zaveznikov. Zaenčo naj veljajo naši velikonočni pozdravi vsem našim sobratom in sestram v ameriški armadi širok dežele in onstran morja.

Dragi mi sobratje in sestre! Ne pozabite, da je sedaj v teku kampanja zmage za naš mladiški oddelki. Vporabite torej te praznike da bi med svojimi znanci ter prijatelji pridobili kaj novega članstva naši dragi podporni materi — Jednote — tajnik — za pirke ali velikonočno darilo; pripomagajte torej meni in ostalim gl. podpredsednikom in podpredsednicami, na ta način, da bomo dosegli predpisano kvoto, kar je moja iskrena želja.

S sobratskim pozdravom

JOHN GERM,
gl. predsednik KSKJ.

Pueblo, Colo., 21. aprila, 1943.

IZ GLAVNEGA URADA K. S. K. JEDNOTE

URADNIKOM IN ČLANSTVU DRŽAVE COLORADO NAZNANJE

Država Colorado je bila edina država, katere zakon je določeval podporne organizacije ne smejo zavarovati otrok, ki so manj kot eno leto stari.

Zakonodaja države Colorado je zakon bratskih podpornih organizacij amendirala in na podlagi novega državnega zakona se v bodoče lahko otroke zavaruje takoj po rojstvu. Zakon daje dolozanje, da za zavarovanje otrok ni potreba zdravniške preiskave.

Članstvo K. S. K. Jednote v Colorado in to še posebno uradniki in uradnice naših tamkajšnjih krajevnih društev so napravili, da to veselo novico pri vpisovanju kandidatov v mladiški oddelki vpštevajo.

Bratje in sestre! Pomnite, da se sprejema otroke v mladiški oddelki K. S. K. Jednote takoj po rojstvu in to brez zdravniške preiskave.

JOSIP ZALAR, glavni tajnik.

V —

DRUGO KAMPAŃJSKO POROČILO

V drugem kampanjskem tednu, od 8. do 15. prilia je bilo vpisane \$12,500 nove zavarovalnine. Skupaj v sedanji kampanji vpisana zavarovalnina znaša \$32,500.

Druga armada je še vedno na prvem mestu. Tej armadi pa grozi nevarnost od strani prve armade. General Germ z vso silo prodira in če ne bo general Zefran previden in to zelo previden, bo njegova armada premagana.

Ostale armade zavzemajo naslednja mesta: 3, 4, 5, 6, 7 in 8.

Kot omemljeno ob zaključku tega poročila je druga armada še vedno na prvem mestu.

Katera armada bo zavzela prvo mesto prihodnji teden?

JOSIP ZALAR, glavni tajnik.

K. S. K. J. VICTORY DRIVE KAMPANJA ZMAGE K. S. K. J.

April 8th to April 15th, 1943
REPORT NO. 2

First Victory Army

Prva armada

General John Germ, Supreme President KSKJ.

General John Germ, glavni predsednik KSKJ.

Soc. No. (Dr. št.)	Insurance (Znesek)
2	\$ 500.00
29	2,500.00
59	1,500.00 — \$ 4,500.00

Second Victory Army

Druga armada

General John Zefran, First Vice President KSKJ.

General John Zefran, prvi glavni podpredsednik KSKJ.

108	\$1,000.00 — \$ 1,000.00
-----	--------------------------

Third Victory Army

Tretja armada

General Math Pavlakovich, Second Vice President KSKJ.

General Math Pavlakovich, drugi glavni podpredsednik KSKJ.

72	\$1,500.00
146	500.00
156	1,000.00
165	500.00 — \$ 3,500.00

Fourth Victory Army

Cetrti armada

General Joseph Leksan, Third Vice President KSKJ.

General Joseph Leksan, tretji glavni podpredsednik KSKJ.

115	\$ 1,000.00
152	1,000.00 — \$ 2,000.00

Fifth Victory Army

Peta armada

General Michael Cerkovnik, Fourth Vice President KSKJ.

General Michael Cerkovnik, četrti glavni podpredsednik KSKJ.

4	\$ 500.00
85	500.00 — \$ 1,000.00

Sixth Victory Army

Sesta armada

General Johanna Mohar, Fifth Vice President KSKJ.

Generalka Johanna Mohar, peta glavna podpredsednica KSKJ.

11	\$ 500.00
85	500.00 — \$ 1,000.00

Total amount of insurance (Skupaj) \$ 12,500.00

Previous report (Zadnji izkaz) \$ 20,000.00

Total (Skupaj) \$ 32,500.00

JOSEPH ZALAR,
Supreme Secretary—glavni tajnik.

V —

BARAGOV SVETILNIK

Promotor.

Misionar Bogomil Trampuš piše ob 75-letnici Baragove smrti:

PETER PAVEL GLAVAR

LANŠPREŠKI GOSPOD
ZGODOVINSKA POVEST
Spiral dr. Ivan Pregraj

"Zdaj ti moram še nekaj za-upati, stric. A ne budi hud in ne ugovarjaj mi! Za gospodom novomašnikom pojdom."

"Za gospodinjo? Ne dovolim," je dejal škof vedro, "si premisla."

"Za Jezusom, kakor Peter Pavel," je rekla deklica resno. "Prosi in pregovori očeta, da mi dovoli."

"Ana Marija, v samostan hočeš?" je pršal škof resno. "To je važna reč, to je treba vestno premislišti."

"Sem že," je odvrnila deklica. Obraz ji je gorel v navdušenju. Začudil se je streljal škof na-njo. Ko pa je tedaj deklica zdr-knila pred njim na kolena, je po-tegnil znamenje kriza čez njo in dejal:

"Ana Marija, Kristus s te-boj!"
XV. Vrnitev.

V najlepši pomladni je poto-val novomašnik Peter Pavel

Glavar pes iz Reke na Ljubljano. Domačih krajev čvrsto ozračje mu je pobarvalo lica, duša pa mu je pela vso pot v sreči in veselju. Že pozno v noči se je bližal baš na kres Ljubljani. Pred njim so sinile gore in se pokrile z neštetimi kresovi. Bila je noč, polna sladke moči v bilki in steblu, mahu in hra-stu. Bila je prav taka noč, ka-kor ona pred 24 leti, ko je poto-vala žalostna žena od Ljubljane k Svetemu Petru v Komendi, da bi odložila svoje dete .

Mašnik Glavar je prenočil v Ljubljani. Po maši drugi dan je našel še grob svojega dobrega magistra, ki ga je bil dobrohotno oštreljal s tepecem in koštrumom. In še en grob je našel,

grob svojega sošolca, onega razposajenega sinu mestnega svetnika.

"Počivaj v miru!" je dejal Glavar in krenil pes v Komendo. In zdaj se mu je sreči stisnilo. Glej, skoro leto je bilo minulo, odkar je bil odšel v Senj in niti v glavo mu ni bilo prišlo ves ta čas, da bi bil sporočil župniku Rogliju, kod kodi in ka-kor se mu godi. Kakor da slave

vesti gnan je podvojil duhovnik korake in dospel uro prej k

Razne prireditve Jed-notnih društev

25. aprila (Velikonočna nedelja): Plesna veselica društva sv. Jožefa, št. 56, Leadville, Colo., zvečer v Slovenskem domu.

2. maja: Veselica društva sv. Jožefa, št. 57, Brooklyn, N. Y. v Slovenskem domu na Irving Ave.

13. junija: Piknik društva sv. Križa, št. 214, Cleveland, O., na vrtu Doma Zapadnih Slo-vencev na Dennison Ave.

Ostala društva, ki imajo to sezono tudi kakšno prireditve na programu, naj nam izvijijo, to naznaniti.—Uredništvo.

SVOJI K SVOJIM!

Lepo geslo je to: Svoji k svojim! In če je kje na mestu, je to pri naši Jednoti, ki jasnegata pove vsemu svetu, da je katoliška. Če smo katoličani, bodimo tudi pri katoliških organizacijah. S tem smo udje eno najmoč-nejše organizacije na svetu, katoliške Cerkve, obenem pa člani močne, zdrave in so-lidne podporne organizacije, kjer smo zavarovani za raz-ne slučaje, katerim smo pod-vrženi kot zemljani. Na agi-tacijo torej za novo članstvo: Svoji k svojim!

Svetemu Petru. Udaril jo je po senožeti in prisel pred župnikov čebelnjak. Tam je zagledal župnika, sedečega ob mizi, sivega, suhega. Očvidno je starčku dobro delo vroče sonce.

Novomašnik je pozdravil: "Ali rojijo, gospod župnik?" "Rojijo, se mi zdi," je dejal stari in kimal z glavo. "Slišim jih, čebelice, slišim."

"Kaj jih ne vidite?"

"O, da jih vidim? Odkod pa si, da ne veš za slepega komend-skega fajmoštra?"

"Ali res nič več ne vidite?" je zadrhtelo ganotje v Petru Pavlu.

"Manica me vodi za roko," je dejal starček zaupljivo in skoro otroško, "pri maši mi pa streže cerkevnik. Seveda je križ in vedno eno samo mašo, požejno de Beata (Preblaže-ne Device Marije) in na pamet, tega se clovek tudi nasiti."

"Kaj pa sestra, ali je zdra-vna?" je vprašal Glavar s solzami v očeh, ko je slišal, kako ubogi slepec mora moliti samo besedilo ene maše v letu, tiste, katera mu je ostala v spominu in jeprikladna za vsako priliko.

"Sestra? Moja Marta? Bog ji daj mir! Umrla je. Ali ne veš?" se je zopet otroško začudil župnik.

"Pa kdo vam vendar streže?" je vprašal Peter.

"I, Manica no! Jerasova Manica! Ima brata, je neki že skoro general nekje na Hrvaskem. Ji je pisal, naj gre k njemu, pa ni hotela. Zdaj pa streže meni!"

Peter je premagal še novo ganotje in vprašal: "Kje je pa tisti vaš študent, Peter Pavel ali kako so mu rekli?"

Starec je bolno vzidnil in dejal: "Bog ve, da ne godrjam. A prav mi ni, prav mi ni, da tistemu človeku ni dodeli Bog tega, kar je fant tako želel. On že ve, zakaj ne. A vreden je bil, o, vreden in etudi je bil sad s slabega drevesa. Zdaj pa leži v morju ali pa kdo ve kje."

Bolno je začel nihati z glavo in je mrmljal: "Da, morje, morje, ali pa klera. O ti dve sta že snedli nekaj človeških življenj in sta jih. Pa že mora biti tako. Bog bodo zahvaljen."

Tedaj se je Peter Pavel Glavar ni mogel več zadrževati. Objel je starčka in mu dejal tih, a jasno:

"Gospod župnik, prekrižajte Petra Pavla. Vaš tovarš v vi-nogradu Gospodovem je!"

"Beštja," je oživel starček v svoji otroški pameti. "Ix slepega šempeterskega fajmoštra si se norčeval."

In glas mu je začel drhteti in iz njegovih slepih oči so lile solze; krčevito je stiskal roko Glavarjevo. Okoli njegove sive glave pa so rojile čebelice, go sto in vedro, da je bilo videti, kakor da mu pletejo venec in gloriolo ob nedolžno sivo teme.

Ko pa se je nekoliko umiril, je začel klicati, kakor kličejo veseli otroci svojo mater:

"Manica, Manica! Kje ticiš? Pridi no, glej Peter Pavel se je vrnili. Roko mu poljubi, šmen-tano dekle, duhovnik je."

Osupila je pridrvela Manica in ostrmela. Peter Pavel ji je pogledal v oči in je videl, kako so še vedno lepe, otroške, pri-prosto ponizne in čiste, čiste ...

XVI. Konec

Tri leta so minula. Negovan od Manice in kaplana Glavarja je usahl župnik Rogelj. Velikočno nedeljo po maši je se-del k ulnjaku, ki se je bil začel buditi. Bil je silno veder in je brbljal otroško sam vase. Ne-kaj hipov ga je pustil kaplan

samega. Ko se je vrnil k nje-mu, da bi ga vedel k obedu, ga je našel zleknejnega vase, z glavo ležeč na leseni mizi pred njim. Dvignil mu jo je, menec, da starček dremlje. Toda župnik Rogelj je bil zaspal za večno.

Potem pa je zaživel Peter Pavel Glavar življenje šempeterskega župnika, oskrbnika vi-teške komende, skrbnega in um-nega gospodarja in dušnega pastirja. Zgodbina slovenskega ljudstva je ohranila spomin na njegovo dolgoletno, ljudstvu in cerkvi koristno delovanje.

Bil je najumnejši čebelar, kmet in sadjar, bil je goreč oznanje-valec besede božje, dobrotnik svojih franov, oče ubogim. Sezidal je šolo in pozval za učite-vje kamniškega Zupana. Usta-novil je v Komendi beneficijat in spolnil obljubo, ki jo je bil obljubil na Svetem Joštu. Sezidal je tudi v Tunjicah cerkev Svete Ane. S svojo darovitostjo je namnožil tudi svetsko blago in kupil lanšpreško graščino na Dolenjskem, kamor se je v svojih starih letih preselil. S pri-jatelji je užival sadove svojega zemeljskega imetja, se razra-stel v nekako robato in odločno samostojno osebnost.

"Jaz le tako grdo gledam, mislim ne tak," se je opravičev-al zaradi svojega ostrega po-gleda in srščnih obrvi. Včasih pa so se mu te oči čudno ovla-zile in tedaj je rad in dolgo go-voril o Senju in hčerkini komisar-ja Zandonattija. Njegov vrt je tonil v rezedi ...

Leonardo da Vinci

Da moremo presoditi veličino, slovečega italijanskega umetni-ka Leonarda da Vinci, ki je bil pač najčudovitejši človek svoje dobe, je treba vedeti, da ni bil samo slikar, kipar in stavbenik, marveč tudi priodoslovec, tehnik in medicinec, torej tako imeno-vani univerzalni genij, kakršnih je bilo le malo na svetu. Če pre-sojanmo, 420 let po njegovih smri-tih, modele njegovih iznajdb, se nam dozdeva komaj mogoče, da je ta velikan živel v 15. stoletju.

Med številnim mehaničnim or-ojem, pripravami in stroji, ki

je bil teknik Leonardo zamislil,

in ki so bili kot modeli ali risi-

ne na rastavi, v Milanu si oglej-

no samo najavažnejše.

Leonardo je skonstruiral čr-palko, dvigalo za zvonove, sti-kalnico, žerjav z jamborom, prižigalno ogledalo, stružnico, navor, sekaco. Iznašel je tako imenovani diferencialni pogon, ki tvori zdaj sestavni del vsakršnega avtomobila, skonstruiral je plavalni pas, potapljaški zvon, ki je prvi predhodnik sedanjega modernega potapljaškega zvo-na; dalje letalo, čigar krila mo-re pilot z nogami premikati, da celo padalo je v rokah tega du-hovitega moža že v 15. stoletju zagledalo beli dan! Če človek pomisli, da je ista roka, ki je pričarala zagonetni smehljaj "Mone Lize" na platno, zgradila padalo in letalo in vojaške jako zanimive utrdbe, še dobi malo vpogleda v vsestranske zmožnosti Leonardove.

In glas mu je začel drhteti in iz njegovih slepih oči so lile solze; krčevito je stiskal roko Glavarjevo. Okoli njegove sive glave pa so rojile čebelice, go sto in vedro, da je bilo videti, kakor da mu pletejo venec in gloriolo ob nedolžno sivo teme.

Ko pa se je nekoliko umiril, je začel klicati, kakor kličejo veseli otroci svojo mater:

"Manica, Manica! Kje ticiš? Pridi no, glej Peter Pavel se je vrnili. Roko mu poljubi, šmen-tano dekle, duhovnik je."

Osupila je pridrvela Manica in ostrmela. Peter Pavel ji je pogledal v oči in je videl, kako so še vedno lepe, otroške, pri-prosto ponizne in čiste, čiste ...

XVI. Konec

Tri leta so minula. Negovan od Manice in kaplana Glavarja je usahl župnik Rogelj. Velikočno nedeljo po maši je se-del k ulnjaku, ki se je bil začel buditi. Bil je silno veder in je brbljal otroško sam vase. Ne-kaj hipov ga je pustil kaplan

piši poselito in jigo.

Rogeljovo je bilo znajanje veli-kega umetnika na področju optike in akustike. A tudi zdravil-stvo je Leonardo proučeval, za-kaj na stotine anatomskih risb in črežev, ki so v njegovi zapu-ščini, so postale važen predmet nazorjnega materiala za zdravniško vedo.

Seveda se je Leonardo pred-

vsem imenoval slikarja, in da-si je malo slik, ki jih je lastno ročno izgotobil, so vendar prav slike proslavile njegovo ime. Njana je njegova slika.

Zadnja večerja, lepa je "Mona Liza," ki krasí zdaj pariški Louvre, zato v takih tesni zvezi z umetnikom, ker je imela po-dobo soproge florentiškega

plemenitaša, ki jo je mojster tri leta slikal in je slika nato

kot "nedokončano" postavil v kot, imela takšno romantično

in pustolovsko zgodo. Kakor

znan je njegova slika.

Zadnja večerja, lepa je "Mona

Liza," ki krasí zdaj pariški Louvre, zato v takih tesni zvezi z umetnikom, ker je imela po-dobo soproge florentiškega

plemenitaša, ki jo je mojster tri leta slikal in je slika nato

kot "nedokončano" postavil v kot, imela takšno romantično

in pustolovsko zgodo. Kakor

znan je njegova slika.

Zadnja večerja, lepa je "Mona

Liza," ki krasí zdaj pariški Louvre, zato v takih tesni zvezi z umetnikom, ker je imela po-dobo soproge florentiškega

plemenitaša, ki jo je mojster tri leta slikal in je slika nato

kot "nedokončano" postavil v kot, imela takšno romantično

in pustolovsko zgodo. Kakor

znan je njegova slika.

Zadnja večerja, lepa je "Mona

Liza," ki krasí zdaj pariški Louvre, zato v takih tesni zvezi z umetnikom, ker je imela po-dobo soproge florentiškega

plemenitaša, ki jo je mojster tri leta slikal in je slika nato

kot "nedokončano" postavil v kot, imela takšno romantično

in pustolovsko zgodo. Kakor

znan je njegova slika.

Zadnja večerja, lepa je "Mona

Liza," ki krasí zdaj pariški Louvre, zato v takih tesni zvezi z umetnikom, ker je imela po-dobo soproge florentiškega

plemenitaša, ki jo je mojster tri leta slikal in je slika nato

kot "nedokončano" postavil v kot, imela takšno romantično

in pustolovsko zgodo. Kakor

znan je njegova slika.

Zadnja večerja, lepa je "Mona

Liza," ki krasí zdaj pariški Louvre, zato v takih tesni zvezi z umetnikom, ker je imela po-dobo soproge florentiškega

OUR PAGE

"The Spirit of a Rejuvenated KSKJ"

REMEMBER THE BOYS IN SERVICE
They Are Counting On You!

KSKJ VICTORY DRIVE OFF TO FLYING START

GEN. JOHN ZEFRAK'S ARMY TAKES LEAD IN DRIVE TO VICTORY GOAL

Position	Army	General	Pct. of Quota
1	Second	John Zefran	6.00
2	First	John Germ	5.67
3	Third	Math Pavlakovich	4.33
4	Fourth	Joseph Lekan	3.00
5	Fifth	Michael Cerkovnik	1.00
6	Seventh	George Pavlakovich	1.00
7	Sixth	Johanna Mohar	.67

FIRST VICTORY ARMY

Pos. Division Victory Bonds

1 No. 29 \$625

2 No. 50 375

3 No. 59 375

4 No. 2 250

5 No. 7 250

6 No. 162 250

SECOND VICTORY ARMY

1 No. 108 \$857

2 No. 157 857

3 No. 53 571

4 No. 78 286

THIRD VICTORY ARMY

1 No. 72 \$833

2 No. 81 667

3 No. 156 333

4 No. 146 167

5 No. 165 167

FOURTH VICTORY ARMY

1 No. 111 \$600

2 No. 115 400

3 No. 152 400

4 No. 193 400

FIFTH VICTORY ARMY

1 No. 57 \$500

2 No. 4 250

SIXTH VICTORY ARMY

1 No. 11 \$333

2 No. 85 333

SEVENTH VICTORY ARMY

1 No. 119 \$1000

2 No. 105 500

With General John Zefran's Second Victory Army leading the way, the KSKJ Victory Drive is off to a flying start. Marshalling his forces like the veteran campaigner that he is, General Zefran used only four of the nine Divisions under his command to take a lead over the other Victory Armies. In but two weeks of campaigning, the Second Army has already realized six per cent of the quota assigned it by Commander-in-Chief Joseph Zalar.

Not to be outdone, General John Germ, veteran leader of many campaigns, kept his First Victory Army close on the heels of the leaders, by recruiting 5.67 per cent of its quota. Six of the ten Divisions that make up the First Victory Army are already in action, which is evidence enough that General Germ's forces will have to first to go over the top.

"LAUGH, SOLDIER, LAUGH," JOLIET GROUP'S NEXT SET FOR CURTAIN

Joliet, Ill. — The little theatre movement at St. Joseph's Parish has seen a variety of productions. Some have been grandiose and serious presentations, others just the contrary — light and frivolous and entertaining tidbits. There have been dramas, mystery plays, comedies, melodramas, minstrels, operettas and other musical festivals.

The Blessed Virgin Mary Sodality has surely given its public variety programs. After portraying the entire field of human emotions in the past 40-plus years of Sodality dramatic activity, the question naturally arises, what sort of play or program should the Sodality present this year? And from

be given serious consideration for top honors in this KSKJ Victory Drive.

In third place is the Third Victory Army under the command of General Math Pavlakovich. Five Divisions of this Army have cooperated in gaining a mark of 4.33 per cent. With fourteen powerful Divisions under his command General Pavlakovich is confident his Third Army will soon be heading the Victory parade.

No less confident of ultimate victory is General Joseph Lekan, commander of the Fourth Victory Army, which today is in fourth place with three per cent. Made up of veteran Divisions, the Fourth Army has plenty of potential power and should cause many changes in the standings once General Lekan gets his charges rolling.

Tied in fifth place are the Fifth and Seventh Victory Armies of Generals Michael Cerkovnik and George Pavlakovich, respectively. These Armies have realized one per cent of their quotas.

The Sixth Victory Army, with General Johanna Mohar in command, has just started to get into the fray and now is in last place. General Mohar advises headquarters, however, that this is only temporary and that her Divisions will soon be piling up KSKJ Victory Bond totals, which will move the Sixth Army well up in the list of the KSKJ Victory Armies.

Singularly enough, the leading Division to date is not one of those in the top flight Victory Armies. Heading the list of KSKJ Victory Bond Purchasers is Division 119 of the Seventh Army. Led by Captain Rogina, Division 119 has already totaled \$1,000 of its \$10,000 KSKJ Victory Bond quota. Captain Rogina avers that her division will be the

A MESSAGE FROM GLADYS SWARTHOUT

We are all convinced that we are doing everything possible toward the war effort, but are we? No! Not unless over ten percent of our income is going into War Bonds!

Gladys Swarthout

EASTER

The temple curtains have been rent in twain and darkness has covered the earth. A terror has filled the souls of the persecutors and grief has broken the hearts of friends. A pierced side, a crown of thorns, nail-torn hands and feet have all ceased to pain. Rest has come to the Land of God.

What joy must again have filled the hearts of those faithful ones. What peace and hope must have returned to them! What a glorious experience that must have been. And then to meet Him in the garden, to have Him come upon us as we walked, to see the pierced hands, to feel the spear-torn side — what a glorious day to have lived.

Yet all of that is our own experience also when we believe because He endured the agony and died the death that we also might rise through His love. It is truly the greatest day of all history and in our own lives, it is the greatest day of all the year because as we meditate upon His death and resurrection we are reassured that we, too, may see Him if we believe, if we follow, if we love Him. It is our day to renew our faith and pledge our lives to Him that His death may be justified.

On the third day these faithful ones, obeying the laws of their religion, went to the tomb ere yet it was full day to perform their last offices. Hope was gone. Faith, untried and without the great experience, could not understand what was to come. They had seen him bring others back to life, but they forgot in their grief.

And then the glory — the stone was rolled away. An angel sat where His body had been. And there came the greatest words ever heard by fied. — Selected.

EAGLES GAIN SLIM ALTITUDE, WHITE FRONTS SHADOW JOLIET KEGLERS

Joliet, Ill. — After the smoke pins while the White Fronts spilled 907 pins. The last game of the Eagle team was featured by the scores of: Matt Slana's 211, Joe Zalar Sr.'s 203 and Andy Kludovic's 201. John Bluth's 655 series was high for the White Fronts, while the Eagle leaders were: Matt Slana with 568 pins and Joe Zalar Sr. with 550 pins.

Tezak Florists Win Two from Peerless Printers

In their determination to get out of last place, the Tezak Florists continued their winning ways by taking two games from the Peerless Printers. The Peerless team won the first game by a count of 877 to 766,

and the Tezaks came back to win the next two games and the series by scores of 868 and 793 to 773 and 770. Gene Tezak's 540 and Willard Kuhar's 538 scores helped the Tezak totals while Frank (Old Reliable) Ramuta topped the Peerless Printers with his 561 series. Slovenic Coals Take Two from Avsec Printers

The Slovenic Coals emerged from their slump by taking two games from the Avsec Printers on scores of 779, 814 and 812 to 850, 746 and 804. Tony Butala again topped the Slovenic series by toppling over 963

(Continued on Page 6)

PROMOTED

DAROVIC QUINT LEADS PACK AS CHI STEVES LOWER BOWLING CURTAIN

Chicago, Ill. — The Darovic Lawyers registered a two-to-one victory over the Kosmach Boosters, thereby definitely placing on top of the Chi Steves pin league as the season curtain was lowered last week.

To wind up the season in proper fashion the Park View Laundry quint washed out the fuel-burners by taking three from them. George and Frank Banich did the heavy wringer turning for the Laundry, while Bill Neckér and Frank Gottlieb with 552 and 497 respectively, tried to keep the fires glowing for the Fuels.

The other going-to-town session was staged by the Jerin Butchers who had enough ration points to dip the Korenchan Grocers' basket for three wins. The pinbusters of this setto were John Kochevar, 570, Carl Strupeck, 554, Frank Bierek, 559, and Stanley Wolsic, 491.

The Tomazin Taverns and the Fidelity Electrics edged the Dr. Grill five and the Monarch Beers, respectively. High men were Frank Strupeck, 562, Tony Tomazin Sr., 434, Red Grill, 543, Fr. Edward, 519, John Jerry, 565, John Sluga, 560, Fr. Joseph, 575, Joseph Fajfar, 496, Urban Strohen, 522, Louie Zidarich, 514, John Zefran, 606, Victor Prah, 559.

CLEAN SWEEP SERIES PLACES PEERLESS PRINTERS IN JOLIET LEAD

Joliet, Ill. — Due to last Thursday's three-game win, the Peerless Printers leaped out of the first place tie and into the lead by a two-game margin.

On alleys 7 and 8 the Schlitz Beers took two games from the Verbiscer Press, thus dropping the Verbiscers to second place. The Schlitz team remains in third place just one game behind the Printers. Mary Salesnik with her usual high bowling topped the winners with a 510 series. Marie Culik hit a nice second game to bring her series up to a 433. Mae Mutz clipped off three good games to top the losers with a 478 series.

The Peerless Printers put on the steam and smothered the Allen's Orange Crush three games. Agnes Govednik was consistent and piled up a big load of wood to take high honors for the winners with a 539 series. Lillian Grayback had a couple of nice games to mark up a 149 average. Vida Zalar was a faithful anchorwoman for the Allen's and led her team with a 501 series.

The Joliet Engineers smeared the Hickory St. Markets three games. The Markets just can't seem to get away from their losing streak. Jo Stephen stacked up the most pins for the winners by hitting a 497 series. After a couple of weeks absence, Chris Azman really got back in the swing of the game and scored a 471 series.

Terese Juricic's luck finally turned for the good and marked her up for a 440 series. The Joliet Office Supply team defeated the Tezak Florists two games. After two 130

	W.	L.	Pct.
Peerless	60	30	.667
Kosmach	50	40	.556
Fidelity	50	40	.556
Monarch Beer	50	40	.556
Park View	48	42	.533
Zelevnikars	44	46	.489
Dr. Grill	41	49	.456
Tomazins	40	50	.444
Korenchans	36	54	.400
Jerins	36	54	.400

	W.	L.	Pct.
Peerless	47	34	.580
Verbiscer	45	36	.556
Schlitz Beer	44	37	.543
Allen Orange	41	40	.506
Tezak Florist	41	40	.506
Joliet Engineers	40	41	.494
Joliet Office	35	46	.432
Hickory St.	31	50	.383

AN ENGLISH VOICE ON THE MARTYRDOM OF THE SLOVENES

The "Contemporary Review," one of England's most distinguished periodicals, published Feb. 1943 (No. 226) an article describing the sufferings of Slovenia—the Northern section of Yugoslavia—which was divided by the Axis invaders into three parts and annexed by Germany, Italy, Hungary.

The horrors of totalitarian war have brought both a quickening and deadening of the emotional senses. Our sympathies are swiftly aroused by compassion for its victims and whenever possible these sympathies take practical shape. But, as today we pass by familiar bombed sites with no more than a casual look, if that, so are we now inclined to learn of continuing outrages in Occupied Europe with almost a hardened "matter of course" familiarity. The cumulative effect on us of three years' such daily news-reading (preceded by sickening accounts of pogroms against the Jews) and a complete immunity from similar persecution have inevitably led to a dulled perception and a blunted imagination.

It is for this reason, perhaps, that the terrible fate of the Slovenes, a branch of the Yugoslav family, has become somewhat submerged beneath the ghastly welter of widespread, Nazi-conceived torment. True, they have fellow sufferers in other parts of Europe. A similar policy of wholesale appropriation, heartless evacuation and final extermination is being applied to the Poles equally and ruthlessly, but the conquering German and the conquered Pole have had hatred between them for many decades. Even Dr. Goebbels cannot give this substrata of perverse reasoning with regard to the Slovenes. Though, naturally, past history has taught them to be distrustful towards their German and Italian neighbors, and to be tenacious with regard to the sovereignty of their national individuality, they are the least warminded and most peaceable folk of all the Slavs. Yet these amiable characteristics have not saved them from being subjected to brutal and diabolic treatment which, in its cold inhuman savagery, probably exceeds any such other in enemy occupied Europe today—a savagery, however, which all too clearly shows the calculating master minds behind it.

The Slovenes refer to themselves, with truth, as the smallest nation in Europe. Approximately, they numbered practically two million in 1939, and are the descendants of the first southwestern migrating Slavs to reach central and southern Europe. Those early Slovenes settled in the lands abandoned by the Longobards, and by the seventh and eighth centuries had extended themselves to the Danube in the north and east, the Tauern mountains in the west, and the Adriatic in the south. Their numerical weakness, however, could not successfully cope with a growing foreign encroachment on their borders, and finally they made a small compact mass in the northern part of the Adriatic, in the southeastern Alps, in the plains of the rivers Sava, Drava and Mura, and in old Pannonia.

For a while they joined the kingdom of the Czechs but soon afterwards found themselves under German domination, and the great Charlemagne incorporated it in "Das heilige Roemische Reich deutsch-er Nation" (The Holy Roman Empire of German Nationality). At the end of the thirteenth century the Slovenes came under the rule of the Habsburgs, and more or less remained so until the end of the Great War brought liberation. There were many revolts, rebellions and uprisings thru these centuries, of course, but being hopelessly outmatched every time the results were always a foregone conclusion as far as bodily subjection went. Spiritually, despite all obstacles and repression, they retained their Slovene nationality and the proud consciousness of having Slav, and not Germanic, blood in their veins. This racial pride is now the cross of their national tragedy.

The Slovenes are one of the most intelligent Slav races in Europe, and they had long realized that to link up with their brother Southern Slavs, the Croats and the Serbs, would not only be a natural and predestined fulfillment—it would give them that independence and freedom from foreign overlordship which was their rightful heritage. The early years of the twentieth century deepened this realization. The annexation of Bosnia and Herzegovina (both Slav-peopled provinces) by the Austro-Hungarian Monarchy in 1908 infuriated them. The victories of the Serbs, Bulgars and the Greeks against the Turks in 1912 inspired them. But it was the Great War of 1914-18 which brought them their golden opportunity. As early as May 17th, 1917, the leader of the Slovenes, Msgr. Korošec, in the name of all Yugoslavs in Austria-Hungary, read a historic document in the Parliament of Vienna categorically demanding the reunion of all the Serbs, Croats and Slovenes in a united common national state. This unity was proclaimed to the world by the Declaration of December 1st, 1918, which announced the "Kingdom of the Serbs, Croats and Slovenes."

(To be continued.)

WELCOME BOWLERS

Chicago, Ill. — At this early date the Chicago Committee extends a hearty welcome to all KSKJ bowlers and friends who will attend the annual pin-fest to be held here May 8 and 9.

The conditions under which this year's meet will be held are not too favorable, the committee opines, but that is no reason for not coming to the tournament. The Chicagoans appeal particularly to those who will be free that weekend to attend the tourney.

As usual the committee extends a welcome to all their friends from Joliet, Indianapolis, Cleveland, Waukegan, La Salle, Sheboygan, Eveleth, Milwaukee, Pueblo, and all points east, west, north and south.

HAS NEW ADDRESS

Pvt. Stan Oblak, 36611774, 1630 Ord. Co. (MM), AAF Service Center, Leesburg, Fla., reports that it is good to hear what is going on in the various KSKJ communities. Members will please note the new address of the former Chicagoan.

PROMOTED

(Continued from page 7)
ing, and his request was granted. He soon learned that the boys need an organization, and about 30 days later the boys formed Local No. 20, National Federation of Post Office Motor Vehicle Service Employees. He was elected president at that time, and was again re-elected as president for eight consecutive years.

In 1942 he was elected secretary of Local No. 20, and served in that office during the year of 1942. During this year he was appointed secretary to District No. 2, of the National Federation of Post Office Motor Vehicle Employees, which covers all eastern states.

From April, 1934, to September, 1937, he worked as garageman-driver, and in September, 1937, was promoted to garageman and served in that capacity until April, 1938, at which time he was promoted to general automobile mechanic. In November, 1938, he was promoted to record clerk and served in that position until April of this year, when he was promoted to chief of records.

Judging by letters and congratulation cards he received from fellow workers, he was well liked among his fellow workers, because while president of Local No. 20, he worked hard to obtain better working conditions, and did his very best for the organization. He is well known among all postal organizations.

In 1941 he helped organize the Ladies' Auxiliary of Local No. 20, of which his wife is president ever since its organization. When he was promoted to the present position, he had to relinquish his membership with Local No. 20, and also the secretary of the Eastern District No. 2.

Bro. Joseph Klun is also very active and is serving as an officer with the Flushing, N. Y. Postal Federal Credit Union for several years. At present he is on the Board of Directors. He is also active and holds the office of assistant secretary of the Flushing, Post Office Hospital Fund, Inc. He is also a delegate to the Joint Conference of Affiliated Postal Employees in Greater New York, as well as in the local Civic Association of Forest Hills, serving as an officer for several years. He is also a member of the Queen's Post Office Holy Name Society.

In addition to the several postal organizations, he is also active in the St. Joseph's Society, No. 57, KSKJ, in Brooklyn since 1931, when he served first as treasurer for several years and later as secretary. He also served as president for a year and a half, and this year was elected to the Board of Trustees. He is the society's reporter the past several years. For a time he also served as secretary with the American Slovenian Auditorium and for a while was a member of the Board of Directors.

EXPIRES

Joliet, Ill. — Burial rites for Mrs. Mary Govednik, who died April 1, were held April 3 in St. Joseph's Church.

The deceased, a member of St. Genevieve's Society and the Altar and Rosary Society of St. Joseph's Church, is survived by the husband, Frank; twin sons, Donald and David; her parents, Mr. and Mrs. John Horwath, Sr.; two brothers, John Horwath, Jr., and Pvt. Edward Horwath, U. S. Army; three sisters, (Agnes) Mrs. Francis Grace, (Ann) Mrs. Robert Dillon, both of Joliet; (Josephine) Mrs. Frank Gambus of Hammond, Ind.

EAGLES FLY HIGH

(Continued from page 7)

scores by piling up 580 maples while Lou Fabian topped the Avsec Printers with his 555 series. Father Butala's pick-up of the big three railroad was the feature of this match.

Ten-Pin Splatters . . .
Johnny Bluth is really the hot bowler of the league right now . . . has been getting good 600 series and high 580 or better series for the last ten weeks . . . is sure of landing in second place in the individual standings . . . there was quite a flurry caused last week . . . by the signing up of some of the star bowlers for the different lodge teams for the coming Midwest Tourney in Chicago . . .

. . . the boys are determined to bring home the bacon this year . . . Al Juricic had one of those wonderful traveling nites . . . had to look at a lot of "railroads" . . . poor Willard Kuhar and Gene Tezak wear themselves out . . . by running to the other alleys to see how Doc, Al, Carp and Matt are doing . . . The Eagle team has been clicking lately . . . getting good 2600 and 2700 series for the last seven weeks . . . have won 16 out of 21 games to come back to the first place notch that they occupied for the first half of the season . . . are not secure in that position . . . as long as you have the White Fronts only one game behind . . . with three more weeks to roll . . . the boys hardly wait for Thursday nites . . . to bowl and really enjoy themselves in good jolly company . . . with a lot of good natured ribbing . . . and a lot of good coaching . . . even from the members of the opposing team . . . this accounts for the better averages prevailing this year . . . this is a real fraternal league . . . that is why we always have a full turnout . . . next week's schedule: Tezak Florists vs. Avsec Printers; Slovenic Coals vs. White Front Liquors; and the Peerless Printers vs. The Eagle store team . . . only three more weeks of bowling left . . . come out and see the boys . . . Adios.

Joliet KSKJ Men's Bowling League Standings

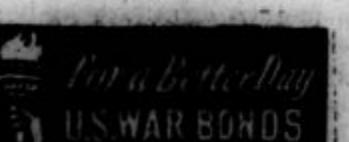
	W.	L.	Pct.
The Eagle	46	35	.568
White Fronts	45	36	.556
Avsec Prints	39	42	.481
Peerless Prints	38	43	.469
Slovenic Coals	38	43	.469
Tezak Florists	37	44	.457

COMMUNION NOTICE

Presto, Pa. — Members of St. Joseph's Society, No. 21, will receive Holy Communion in a body on Sunday, May 2, at the 8:30 Mass. Rev. Louis B. Blaznik will be the celebrant.

Confessions will be heard Saturday, May 1, in the afternoon and evening. We wish to see every member there.

Frank Primozich, sec'y.

A pumping station is wrecked by explosives. It was being used by the Nazis to keep the mines free from water. The unwilling workers were mining ore for German war production; factories, locomotives, river boats. Now the mines will be idle for months.

Six shots are heard from the public square. Tomorrow there will be six new graves in the village churchyard; six homes have been ruined—homes that once were as happy as ours.

Keep your homeland free from conquering spoilers. Work every day and buy War Bonds every pay day. W.E. Treasury Dept.

ANNUAL PLAY HAS PATRIOTIC THEME

(Continued from page 7)

composite of many feelings. For that reason we decided that it would be best presented with a Minstrel, Sunday, May 2, 1943, afternoon and evening in the Parish Hall, in which inspirational songs with uplifting influence, combined with the humor of the times, if not giving us a complete picture of the war to date, at least give moral encouragement to our war efforts.

The Minstrel to be presented has been named, "Laugh, Soldier, Laugh." It is being directed by Lorraine Kalcic. The interlocutor, "Miss Victory" is Bernice Kuzma. The end men and their titles are:

The WAAC, "Jennie Jeep" Diane Kalcic; the WAVE, "Susan Skipper" Marge Dolinshek; Stewardess, "Lolly Loop" Mae Frankovich; War Worker, "Gertie Gumm" Norrine Konopek; SPAR, "Sally Spar" Lorraine Kalcic; First Aid-er, "Mandy Aid" Bernice Krall.

The true presentation of the war problem has not been overlooked all together, because the Minstrel will be preceded by a one-act play, "Cockroaches in the Basement" by Z. Hartman.

It is being directed by the Rev. M. J. Butala. The "leads" in the play are in the hands of Anne Kunich and Lillian Brulc who play the parts of the Mother and Daughter of the household, "Mrs. Jean Riddell" and "Gail." Guests at their boarding house are "Mrs. Bly" Mary Bostjancic, "Mrs. Grimsstad," Helen Ogulin in real life respectively. Gail's girl friend, "Irene Hale," the victim of the Nazi spies' plotting is the role of Dorothy Klemencic. Since no boarding house would be complete without a maid, Jean Govednik aptly takes care of this part as the "Huldah" of the play. The "arm of the law" in the presence of "Miss Vrooman" is played by Rose Umek who eventually takes the Nazi spy in hand.

Professor Anthony Rozman will direct the choral numbers.

The Sodality confidently expects the program outlined above to be an addition to their many stage achievements.

As patriots you must not miss this patriotic presentation Sunday, May 2, at 2:30 p. m. and again at 7:30 p. m. in the Parish Hall.

Reporter.

COMMUNION NOTICE

Detroit, Mich. — At the regular monthly meeting April 11, the members of St. Joseph's Society, No. 249, decided that we will receive Holy Communion in a body at the 8 o'clock Mass on Easter Sunday, April 25, in St. John Vianney Church, 12th and Geneva. Please wear your badge.

Confessions will be heard Saturday, May 1, in the afternoon and evening. We wish to see every member there.

Please members, let's all try to be present!

Our quota for the new juvenile campaign which opened April 1, is \$30,000.00 worth of insurance. No doubt you have a child in your family or relationship who is not yet a member of our lodge, whom you will want to recommend for membership during this campaign and help us reach the quota assigned to us. The president and other members of the committee are doing their best already to enroll as many new members as possible, and we hope that you will give us a helping hand. The larger our juvenile membership, the stronger will our organization be.

May I wish you all a happy and joyous Easter.

Josephine Prazen, sec'y.

Buy Victory Bonds and Stamps. Bonds or bondage? Buy U. S. Savings Bonds!

OUR AMERICAN GOVERNMENT

ED. Note: This document is a revision of Document No. 216, of the House of Representatives, Seventy-seventh Congress, first session. House Document No. 210 was a revision of House Document No. 152, of the same Congress. House Document No. 152 was a revision of 128 questions and answers that were inserted in the Congressional Record September 12, 1940.

More than one million copies of these publications have been printed and distributed. The House of Representatives has, on three different occasions, unanimously passed resolution requesting that these documents be reprinted.

The list of questions and answers was compiled by Congressman Wright Patman of Texas aided by Mr. C. W. Gilbert of the Legislative Reference Service of the Library of Congress. This series is taken from a booklet published by courtesy of former Congressman Martin L. Sweeney of Ohio.

What method does the Senate have for meeting a filibuster?

In 1917 the Senate adopted what is called a "cloture rule" as a part of the Senate rules. It provides that the Senate may end debate by a two-thirds vote. When 16 Senators file a petition asking to end debate, the Senate must vote on the petition at 1 p. m. the second calendar day thereafter. If two-thirds vote for cloture, then no Senator may talk longer than 1 hour on the bill. So long as one-third of the Senate is opposed to cloture, it is impossible to end a filibuster if enough Senators are willing to talk in relays.

What is a conference committee?

When a bill passes the second House with amendments unacceptable to the first House, the measure is generally submitted to a committee representing both Houses, which attempts to smooth out the points in disagreement. If complete agreement is reached by the conferees, an identical report is made to each House, which must be accepted or rejected as a whole. If accepted by both Houses, the bill is then signed and sent to the President; if rejected, the other House is notified of the action and the bill usually is sent back to conference.

The conference committee, however, may not reach complete accord, in which case it so reports and the bill is usually recommitted with instructions on the points still in controversy. Unless all differences are finally adjusted, the bill fails.

What courses are open to the President when a bill is presented to him?

(a) The President may sign it at once, whereupon it becomes a law.

(b) He may hold it without taking any action, in which case it becomes law at the expiration of 10 days (Sundays excepted), without his signature. (He may refuse to sign the bill because he disapproves of the measure and recognizes that a veto is either politically unwise or useless, or because he is undecided about the bill's constitutionality, as was President Cleveland on the income-tax law of 1894, and prefers not to commit himself.)

What is a "veto"?

The word "veto" is derived from the Latin and means "I forbid."

The President is authorized by the Constitution to refuse his assent to any measure presented by Congress for his approval. In such case, he returns the measure to the House in which it originated, at the same time indicating his objections—the so-called veto message. The veto goes to the entire measure; the President is not authorized, as are the Governors of some States, to veto separate items in a bill.

What is a pocket veto?

By the Constitution the President is allowed 10 days (exclusive of Sundays) from date of receiving a bill within which to give it his approval; if, within the 10 days, Congress adjourns and so presents the return of a bill to which the Pres-

ident objects, that bill does not become law. In many cases, where bills have been sent to him toward the close of a session, the President has taken advantage of this provision, and has held until after adjournment measures of which he disapproved but which for some reason he did not wish to return with his objections to Congress for their further action. This action is the so-called pocket veto.

The Page Must Top!

STRONG BLATNIKS TRIPPED IN TWO

Pueblo, Colo. — The high-powered Blatnik's Tavern absorbed a double beating from the fast improving Germ Liquor boys in the Pueblo Joes Pin League. Captain Frank Zupancic collected 570, and brother John Germ 544 to keep the winners near the top of the circuit.